

1983 பிப்ரவரி 14] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

தற்போது கோடுவள்ளியில் நிறுவப்பட்டுவரும் நவீன இறைச்சி கூடம் பம்பாய் மாநகரில் மிகச் சிறந்த முறையில் செயல்பட்டுவரும் தேவனார் (Donar) நவீன இறைச்சிக்கூடத்தை முன் மாதிரியாக கொண்டதாகும்.

இந்நவீன இறைச்சிக்கூடம் நிறுவப்படுவதால் தற்பொழுது சென்னை மாநகரில் இயங்கிவரும் இறைச்சி கூடங்களில் பணி புரியும் தொழிலாளிகள் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக நியமிக்கப் படுவர்.

எனவே இந்நவீன இறைச்சிக்கூடம் நிறுவப்படுவதால் தற்போது இறைச்சி வெட்டும் தொழிலில் ஈடுபட்டுவரும் பணியாளர்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் எவ்வித பாதிப்பும் இன்றி பெருமளவில் நன்மையே ஏற்படும்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்ட முன்வடிவு, 1980—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, தமிழ்நாடு 1980-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டமுன்முடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் முடிவு எண் 45/1980) (ஆய்வுக் குழு திருத்தி அமைத்தவாறு), ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும் என்று முன் மொழிந்த தீர்மானத்தின் மீது மேலும் விவாதம். திரு. இரா. கருப்பையா ஏற்கனவே 40 நிமிடங்கள் பேசியுள்ளார். ஆகவே இன்று 5 நிமிடங்களே முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

*திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே எனக்கு 5 நிமிடங்கள் போதாது, மேலும் நேரம் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடம் கூறியுள்ளேன்.

நேற்றைய முன் தினம் இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தின்படி சங்கங்கள் செயல்படக்கூடிய முறைகள், ஜனநாயக அமைப்புகள் எப்படி செயல்படுகின்றன, அதிலே இருக்கிற குறைபாடுகள் என்ன என்பதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, சட்டத்திலே என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது? இந்த சட்டத்திலே உள்ள பல ஷரத்துக்களிலே, பதிவாளர் அவர்களுக்கு முழுமையான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்கம் என்ன முடிவு செய்தாலும், பதிவாளருடைய முடிவே இறுதியானது என்கிற வகையிலே, அது நிலைநாட்டக்கூடிய வகையிலே இன்றையதினம் சட்டத்திலே ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதை விவரமாகக் கூறுவதற்கான நேரம் இல்லை. பதிவாளருக்கு, ஒரு வீட்டோ பவர், ரத்து

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1983 பிப்ரவரி 14]

அதிகாரம், கொடுத்துள்ளதைப் போல இருக்கிறது. சங்கம் என்ன முடிவு செய்தாலும் பதிவாளர் செய்கிற முடிவைத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, ஷரத்துக்கள் இருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் கூற விரும்புவது, கூட்டுறவு அமைப்பையும் இந்த கூட்டுறவு நிறுவனங்களும், முழுமையாக நல்லமுறையிலே செயல்படுவதற்கென்று உள்ள ஊழியர்கள், பணியாளர்களுடைய நிலையைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்க தனியான ஷரத்துகள் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்பது. ஊழியர்களுக்கு இருக்கின்ற வேலை நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. குறைந்தபட்ச சம்பளம் இல்லை. எந்தத் தொழில் தகராறு சட்டமும் அந்த ஊழியர்களுக்குப் பொருந்தும் என்ற நிலைமை இல்லை. பிராவிடென்ட் பண்ட் இல்லை, கிராச்சுவிட்டி இல்லை, லீவ் வசதி இல்லை. குடும்பப் பாதுகாப்பு போன்ற பல்வேறு சலுகைகள், மற்ற தொழில்களிலே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும், அரசுத்துறையிலே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் இருக்கிற பல்வேறு சலுகைகள் அந்த ஊழியர்களுக்கு இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஊழியர்களும் இதர ஊழியர்களைப்போல் சலுகைகள் பெறக்கூடிய வகையிலே உத்தரவாதம் தரக்கூடிய வகையிலே சட்டத்திலே ஷரத்துக்கள் கொண்டு வரப்படவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

போனஸைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போனஸ் சட்டம் இந்த ஊழியர்களுக்கும் பொருந்தும் என்றாலும் கூட பத்து பேர்களுக்கும் குறைவாக உள்ள சங்கத்தில் டனியாற்றுக்கிற ஊழியர்களுக்கு போனஸ் கிடைக்கின்ற உத்தரவாதம் அளிக்கும் வகையில் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பணிப் பாதுகாப்பு என்ற முறையில் காமன் கேடர் சர்வீஸ் என்ற முறையிலே, ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கும் முறையிலே இந்த சட்டத்திலே ஷரத்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்று. ஊழியர்களிடையே பொதுவான வேலை நிலைமைகள், குறைந்தபட்ச சம்பளம் மற்றும் அவர்களுக்கு லீவு வசதிகள், போனஸ் கிடைப்பது, குடும்பப் பாதுகாப்புபோன்ற அனைத்துச் சலுகைகளும், உரிமைகளும் கிடைக்கும் முறையிலே பொதுப் பாதுகாப்பு அமைப்பு செயலாற்றும் முறையிலே அவற்றிற்கு உத்தரவாதம் உள்ள நிலையிலே இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களே திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஊழியர்களை நியமிக்கின்ற அதிகாரத்தை இந்த காமன் கேடர் சர்வீஸ் அமைப்புகளுக்குக் கொடுத்தாலும், ஊழியர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது சம்பந்தமாக அந்த

1983 (பிப்ரவரி 14)

[தரு. இரா. கருப்பையா]

அமைப்புகளுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது சரியானதா? இருக்க முடியாது. மாற்றல், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது, சஸ் பென்ட் செய்வது, வேலை நீக்கம் செய்வது சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுப்பது ஆகியவற்றிற்கான அந்தந்த சங்கங்களின் நிர்வாக போர்க்குக் கொடுப்பதுதான் சட்ட ரீதியாக சரியான நிலையில் இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உச்ச நீதிமன்றத்திலும் இப்படிப்பட்ட முறையில் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, யார் வேலை வாங்கு கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய அந்த ஊழியர்களை ஒழுங்குபடுத்தும் முறையில் அதிகாரங்கள் இருப்பது சரியாக இருக்கும்.

இந்த சட்டத்தில் கீழ்க் காணும் திருத்தங்கள் ஏற்றுக் கொள் ளப்பட்டு, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமேயானால் அது மிகவும் பயனுள்ள முறையில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, 9-வது ஷரத்தில் பதிவு செய்தல் சம்பந்தமாக 90 நாட்களுக்குள் என்று இருக்கிறது. 9 (1) (இ)-யில் 5-வது வரியில் 90 நாட்களுக்குள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி 30 நாட்களுக்குள் என்று அமைந்தால் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்றே (2)-வது பிரிவிலும் '30 நாட்களுக்குள்' என்றும் (3)-வது பிரிவிலும் '30 நாட்களுக்குள்' என்றும், (4)-வது பிரிவி லும் '30 நாட்களுக்குள்' என்றும் இருப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். இவ்வாறு இல்லாமல் நாட்களை அதிகப்படுத்துவது வேண்டுமென்றே தாமதத்தை ஊக்குவிப்பதாகும் என்ற முறை யிலே அமையும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்த நேரத்தில் 30 நாட்களுக்குள் என்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் கள். எனவே, இதை மேலும் உயர்த்த வேண்டிய அவசிய மில்லை என்று கருதுகிறேன்.

சங்கத்திற்கான துணை விதி சம்பந்தமான திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட 30 தினங்கள் கால வரம்புக்குள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். 11-வது ஷரத்துக்கும், 12-வது ஷரத்துக்கும் கூட 30 தினங்களுக்குள் என்றே இருக்க வேண்டு மென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

14-வது ஷரத்தைப் பொறுத்தவரையில், "பொது மக்களின் நலன் முதலியவற்றைக் கருதி ஒருங்கிணைக்கும் கட்டளை பிறப் பிப்பதற்கான அதிகாரம்" என்ற ஷரத்தை பொறுத்தவரையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். பணியாளர்கள் இரண்டு சங்கங்களி லும் பணிபுரிபவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த இரண்டும் ஒன்றாக இணைந்தபிறகு வேலைப் பாதுகாப்பு என்ற முறையில்

[சுரு. இரா. கருப்பையா]

[1983 பிப்ரவரி 14]

ஒருங்கிணைப்பு சங்கத்தின் ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் ஏற்கனவே அவர்கள் வாங்கிய சம்பளம் மற்றும் சலுகைகளையும் அனுபவிக்கும் முறையிலே அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஷரத்தை இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 21-வது ஷரத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். 30 நாட்கள் என்று ஏற்கனவே இருக்கிறது அதை 60 நாட்கள் என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். 30 நாட்களுக்குள்ளாக விண்ணப்பம் குறித்து குழு எடுத்த தீர்மானம். விண்ணப்பதாரருக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லையெனில் என்பதில் 60 நாட்கள் என உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினராகச் சேர வேண்டும் என்று கோரும் விண்ணப்பதாரர்கள் சம்பந்தமாக 30 நாட்கள் என்று இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், தகுதி இழக்கும் நிலைமை சம்பந்தமாக ஓராண்டுக் காலத்திற்கு அதிகமாக தண்டனை பெற்றவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடாது என்று சட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாக சபையில் இயக்குநராக வருவதற்கு வேண்டுமானால் இந்த தகுதியின்மையை கொண்டு வரலாம்.

ஆனால் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயிகள் ஏதோ சந்தர்ப்பவசத்தால் சிறு குற்றம் செய்தால், அதன் காரணமாக தண்டனை அடைந்தால், அவர்கள் சங்கத்தில் அங்க அத்தினர்களாக இருக்கக் கூடாது என்றால், அவர்கள் விவசாயம் நடைபெறவேண்டும் அதை வைத்தே வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும், குடும்பம் நடத் வேண்டும். அவையெல்லாம் பாதிக்கப்படும். எனவே இதை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தகுதியின்மை அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது, தலைவர்கள் போன்ற பொறுப்புகளிலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் இத்தகைய தகுதியின்மை இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் அங்கத்தினர் பதவியிலிருந்து விலக்கி மீண்டும் 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றிருக்கிறது. இந்த காலம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை குறைத்து 'ஓராண்டு' என்று இருந்தால் சரியாக இருக்கும்.

அடுத்து 27-வது ஷரத்தின் படி, அங்கத்தினர்கள் இங்கு சொந்தக் கணக்குகளைப் பார்க்கவேண்டும் என்றாலும் கூட, அதற்கு தனியாக கட்டணம் செலுத்திதான் பார்க்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இது ஜனநாயக முறைக்கு முரணாக இருக்கின்றது. அவர்தான் சங்கத்தை நிர்வாகிக்கிறார், அவருக்குத் தான் அதிலே பொறுப்பிருக்கிறது என்ற முறையிலே இருக்கும் போது, அவருடைய சம்பந்தப்பட்ட கணக்குகளைப் பார்க்க அதற்குக் கூட, ஒரு 'பீஸ்' கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. ஆகவே அதை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து 25-வது ஷரத்திலே, அங்கத்தினர்களை விலக்குவது என்று வரக்கூடிய நேரத்திலே மகாசபை தீர்மானம் போடுகிறது என்றால் அதோடு விட்டுவிட வேண்டியதுதான். அந்தத் தீர்மானத்தை அதற்குப் பிறகு, பதிவாளருக்கு அனுப்பி அவர் அங்கீகாரம் அளித்தால்தான் அவர் நீக்கப்படுகிறார் என்ற முறையிலே பதிவாளரின் முத்திரையைப் பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இருக்கிறது. பெருவாரியான உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற மகாசபையிலே அந்த சங்கத்தில் ஒருவர் அங்கத்தினராக இருப்பது சரியில்லை, அவர் அருகதையற்றவர், அவருடைய நடவடிக்கை சரியல்ல என்று முடிவு செய்ததற்கு பிறகு அதற்கும் பதிவாளரின் ஒப்புதலை பெறவேண்டும் என்றிருப்பது சரியல்ல, அதை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், (மணி அடிக்கப்பட்டது) நான் வேகமர்கப்பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன், விளக்கமாகப் பேசவில்லை.

அடுத்து பிரிவு 33-லே, குழுவின் அமைப்பு சம்பந்தமாக இருக்கின்றது. அதிலே நூற்பாலைகள் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். அந்த நூற்பாலைகளில் அந்த இயக்குநர்கள் சார்பிலே அங்கே பணிபுரியக் கூடியவர்களுக்காக, சாதாரண சங்கங்களிலே வேண்டுமானால் இது எப்படி என்று கேள்வி எழலாம். இம்மாதிரியான சங்கங்களிலே அதல் பணிபுரியக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சார்பாக ஒருவர் இயக்குநர் குழுவிலே அங்கம் பெறக்கூடிய முறையிலே இந்த ஷரத்திலே திருத்தம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 33 (7) பிரிவின்படி சங்கத்தின் மேனேஜிங் டைரக்டரை ஒரு இயக்குநராக, அந்த அந்தஸ்து கொடுத்து நியமிப்பது என்கிற முறையிலே இருக்கிறது. அது தேவையில்லை. அவர் அரசாங்க அதிகாரியாக இருக்கிறார். சங்கத்தின் நிர்வாகத்தினை மேற்கொள்வதற்கான அந்தப் பொறுப்பு அவருக்குக் கிடைக்கிறது. கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்கும் அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அவர்களை ஒரு இயக்குநராக ஆக்கி அவருக்கும் எட்டு உரிமை கொடுப்பது சரியாக இல்லை. எனவே இந்த 33(7) பிரிவை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடியினர், பொருளாதார நிதியில் பின்தங்கியவர் போன்றவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் எப்படி ஏற்படுத்தி கொடுக்கவேண்டும். எந்த முறையிலே கொடுப்பது என்பதுதான் கேள்வி. இன்றைக்கு அரசாங்கம் புதிய திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறது, ஆரம்பத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் அல்லது போர்டே கோ-ஆப்ட் செய்து கொள்ளலாம் இரண்டும் சாத்தியம் இல்லை என்றால் அரசாங்கமே நியமிக்கும்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1983 பிப்ரவரி 14]

என்று இருந்தது. யாரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று அரசாங்கமே நியமிக்கலாம் என்ற அடிப்படையிலே புதிய தருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் அந்த அடிப்படையிலேதான் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும். எப்படியும் இந்த சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு போதுமான அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். அந்த வகையிலே செய்யப்படவேண்டும். இதிலே சில இடங்களுக்கு விதிவிலக்குத் தேவை. சில சங்கங்களிலே குறிப்பாக நெசவாளர் சங்கங்களிலே பெண்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள். சில சங்கங்களிலே ஆதி திராவிடர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். இம்மாதிரி சமயங்களில் இம்மாதிரி பிரதிநித்துவம் அளிப்பது எப்படி என்ற சிந்தனை நமக்குத் தேவை என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து 33 (3) பிரிவிலே தேற்றே குறிப்பிட்டேன். இயக்கு நருடைய எண்ணிக்கையை குறைக்கவேண்டும். 5-லே இருந்து 15-ம், 9-லே இருந்து 21-ம் என்பது அது உச்சவரம்பாக இருக்க வேண்டும். அதை மாற்றக் கூடாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து 34 (1) (2) பிரிவிலே தகவின்மை என்பதிலே ஒரு நிதி உதவி செய்யக்கூடிய ஸ்தாபனத்திலே இருக்கக்கூடிய அதிலே அங்கம் பெறக்கூடிய மற்ற சொசைட்டிகள், தன்னுடைய கடனை அது செலுத்தவில்லை அந்த சங்கத்திற்கு 30 சதவிகிதம் ஓவர் டியூ இருக்கக்கூடிய சொசைட்டியிலே உறுப்பினராக இருக்கக் கூடிய ஒருவர், பிரதிநிதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட அருகதை இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

இது சரியானது அல்ல. ஒருவர் இந்த நிதியைப் பெறக்கூடிய, அல்லது கொடுக்கக்கூடிய இன்னொரு சங்கத்திலே அல்லது ஸ்தாபனத்திலே அவர் ஒரு மெம்பராக இருக்கிறார். அவர் கடனை காலத்தில் செலுத்தத்தவறி, ஓவர் டியூ ஏற்படவில்லை. அந்தச் சங்கம் கடனை காலத்தில் செலுத்துவதற்கு தவறியிருக்கிறது என்று அந்த மெம்பர் பிரதிநிதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உரிமையைப் பறிப்பது என்பது கூடாது. 4 கூட்டங்களில் தொடர்ச்சியாக கலந்து கொள்ளாதவர்கள், அவருடைய தகுதியை இழக்கின்றார். அவருடைய ரெக்குசிசன் பேரிலே அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அது ஒரு பிரியடினே, 3 ஆண்டு காலத்தில் 2 தடவைகளுக்கு மேல் அவர்கள் இந்த மாதிரியாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே திருத்தம் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, கலைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவின் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடியவர்கள் மீண்டும் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு சங்கத்தினுடைய தேர்தலிலே நிற்பதற்கு தகுதியில்லை என்ற முறையிலே இருக்கிறது. உண்மையிலே அந்த குழுவின் உறுப்பினர்களுக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பும் இல்லை என்றால், தலைவர் பொறுப்பிலே, உப-தலைவர் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் அதற்கு பொறுப்பாக இருக்கலாம். சாதாரண ஒரு டைரக்டரை நீ பொறுப்பு என்று சொல்லி, நீ தேர்தலிலே நிற்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே நிர்வாகப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய தலைவர் அல்லது உப-தலைவர் அல்லது பொருளாளர் போன்றவர்களைத் தவிர, மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கு அந்த மாதிரி தகுதியில்லை என்று சொல்வது சரியில்லை. ஆகவே அதை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமான ஷரத்து. 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு 2 பிரியட்க்கு—6 ஆண்டுக்காலத்திற்கு மேலே பொறுப்பு வகிக்கக் கூடாது என்ற முறையிலே இருக்கிறது. அது இந்தச் சட்டம் அமுலாகியதற்குப் பிறகு 2 பிரியட் என்று, ஏற்கனவே, 5½ வருஷம், அல்லது 6 வருஷம் இருந்து விட்டால், 6 மாதம் ஆனவுடனே அதற்குப் பிறகு, 6 வருஷம் என்று எந்தச் சட்டமாக இருந்தாலும் நாம் கொண்டுவருகிற சட்டம் பிராஸ்பெக்டிவ்வாகத்தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர ரெட்ராஸ்பெக்டிவ்வாக இருப்பது சரியில்லை. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலேதான் 6 ஆண்டுக்காலம் என்று நிர்ணயித்து இருப்பது, அது சரியாக இருந்தாலும், அது இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, அதற்குப்பிறகு 6 ஆண்டுக்காலம் என்று மாற்றுவது தான் சரியாக இருக்கமுடியும். ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே மாற்றவேண்டும்.

அடுத்து, 48-வது ஷரத்திலே ஊழியர்களுடைய, அதாவது பேக்டரிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களிடமிருந்து கூட்டுறவு பண்டகசாலை அல்லது சொஸைடி கடனைப் பிடித்து தருவதற்காக நிர்வாகத்தினருக்கு பொறுப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அது 15 நாளைக்குள்ளே பிடித்தத் தொகையை அனுப்பவேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டச் ஷரத்து இருக்கவேண்டும். அடுத்து பிடித்துக் கொடுக்காதவர்களுக்கான தண்டனை வழங்க ஷரத்து உள்ளது. கம்பெனிகளிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அந்த தண்டனை வழங்கலாம். ஆனால் ஒரு அரசு ஊழியர் அந்தப் பொறுப்பிலே இருந்தார் என்றால் அவருக்கு இது பொருந்தாது என்ற முறையிலே ஷரத்து உள்ளது. அதை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[தரு. இரா. கருப்பையா] [1983 பிப்ரவரி 14]

அடுத்து, லாபப் பிரிவு சம்பந்தமாக இந்த லாபப்பிரிவிலே பர்ஸ்ட் சார்ஜ் ஊழியர்கள் போனஸ் என்று இருக்க வேண்டும். அது சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் சட்டம் பொருந்தாத, தொழிலாளர்களுக்கு அது வேண்டும். டிவிடென்ட் 12 சதவீதத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. மற்றும் ஊழியர்கள் சேமநலநிதி என்ற முறையிலே ஒரு 10 சதவீதத்திற்கு மேற்படாத முறையிலே ஒரு ஷரத்து கொண்டுவரப்படவேண்டும். இதிலே நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல், வேலை நிலைகளைப் ஒழுங்கு படுத்த அமல் செய்யும் முறையிலே லீவ் மற்றும் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய முறையிலே ஷரத்துக்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். குறிப்பாக இந்த ஊழியர்களுக்கு தொழில் தகராறு சட்டம் விதிகள் பொருந்துகிற முறையில் ஷரத்துகள் சேர்க்கப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே ஷாப் ஆக்ட் இருந்தது. அதையும் பொருந்தாது என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். அது சரியல்ல. இந்த ஊழியர்களுக்கு, தொழிற் தகராறு சட்டம் பொருந்தும், இந்த ஷாப் ஆக்ட் பொருந்தும் என்ற அந்த அடிப்படையிலே திட்டவட்டமாக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஊழியர்களுடைய பிரதிநிதிகளை காமன் கேடரிலே ரெக்ரூட் மெண்டு போர்டிலே ஊழியர்களுடைய பிரதிநிதிகளை சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அடுத்து பணியாளர்களை நீக்குவது சம்பந்தமாக, பதிவாளர்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரம் சம்பந்தமாக — நான் ஏற்கனவே கூறியுள்ளேன் — அவர்களை வேலையினின்றும் நீக்குவது, டிரான்ஸ்பர் செய்வது, சஸ்பென்ட் பண்ணுவது போன்றவை அந்தந்த சம்பந்தப்பட்ட சங்கங்களிடம் அந்தப் பொறுப்புகளை கொடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

அடுத்து குழுவை கலைப்பது சம்பந்தமாக பதிவாளர்களுக்கு அதிகாரம் கூடாது. அவர் அப்படி கருதினால் அதை ஒரு டிரிபூனலுக்கு விட்டு, அதன் முடிவின் அடிப்படையிலே சங்கம் கலைக்கப்படவேண்டும் என்று திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். அடுத்து ஷரத்து 157 தவறான தகவல்கள் போர்டு கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு 500 ரூபாய் அபராதம் தண்டனை என்று போட்டிருக்கிறது. போர்டிலே இருப்பவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? அதிகாரிகள் வேலைசெய்யக்கூடியவர்கள் ஏதாவது தவறான தகவல்களை வேண்டுமென்றே கொடுத்தால் என்ன செய்வது? எனவே அந்த மாதிரியாக இருக்கக்கூடாது, அதை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊழியர்கள் செய்தாலும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதால் அந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்னை அணுகப்படவேண்டும். ஆகவே, அதை நீக்கி இந்தப் பிரிவிற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. இரா. கருப்பையா]

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நான் குறிப்பிடவிரும்புவது, சட்டம் இயற்றியபிறகு அதற்கு விதிகள் இயற்றுவது என்ற பெயரால் அதிக அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டு, அது சயல் படுத்தப்படுகிறது. விதிகள் என்ற பெயரால் உருவாக்கப்படுகிற நடைமுறைகள் ஜனநாயகத் தன்மையையே தகர்க்கின்ற விதத்தில் இருக்கிறது. இன்ன தகையில் இந்தச் சட்டம் இயங்கவேண்டும் என்று நாம் சட்டத்திலே வழிமுறைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தில் 112 ஷரத்துகள் இருந்தது. இப்போது இந்த சட்டத்திலே 161 ஷரத்து இருக்கிறது. இன்னும் 10 ஷரத்துகள் வேண்டுமானால் அதிகரித்துக்கொள்ளுங்கள். விதிமுறைகள் என்ற பெயரால் என்னென்ன கொண்டு வரவேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களோ அதை சட்டத்திலேயே இணைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும். அந்த வகையில் இந்த விதிகளை இயற்றும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் ஷரத்து-ஜனநாயகத் தன்மையைக் குறைக்கும் நிலைமையில் இருப்பதால்—அந்த ஷரத்து நீக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கான நோக்கமே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஜனநாயக முறையில் இயங்கவேண்டும். விவசாயிகள், நெசவாளர்கள் மற்றும் சமூகத்தில் நலிந்த பிரிவிட உள்ளவர்கள் இதிலே அங்கம் வகிக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் ஜனநாயக முறையில் இந்தச் சங்கங்களை வழிநடத்திச் செல்ல வழிவகுக்கின்ற வகையில் இந்தச் சட்டம் செயலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, அதிலே பணியாற்றும் ஊழியர்கள் பாதுகாப்பற்ற முறையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தச் சட்டம் இத்தகைய நிலைமைகளை உருவாக்கும் வகையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

*டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்ட முன்வடிவு, அவ்வுக் குழு திருத்தி அமைத்துள்ளவாறு, இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளதை ஆதரித்து, அதன் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இயங்குகின்ற தமிழக அரசு கிராமப்புற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் பயன்பெறுகின்ற வகையில் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் அமல்படுத்துகின்றது. இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையின் நிர்வாகத்தைச் சீரமைப்பது, சீரமைத்து அதில் இருக்கும் தவறுகளை தடுத்து நிறுத்துவது அவசிய அத்தியாவசியமான ஒன்றாக தமிழக மக்கள் கருதுகின்றனர். தவறு செய்கின்றவர்களை தண்டிப்பதற்கு ஏற்கெனவே விதிகள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க வில்லை.

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

ஆனால் கூட்டுறவுத் துறை நல்ல முறையில் வளரவேண்டுமானால் நாணயமும், நேர்மையும் சங்கங்களை நிர்வகிக்கின்ற தலைவர்களுக்கு இருந்தாக வேண்டும். ஆனால் இவைகள் சிறிதும் இல்லாமல் கிராமப்புற மக்களுக்கு சட்ட திட்டம் தெரியாத காரணத்தால் அவர்களை ஏமாற்றி அந்த ஏழை மக்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி அவர்களை பிளாமிகளாக்கி பல லட்ச ரூபாய்களை கொள்ளை அடித்தவர்கள் ஒரு புறம், கிராமக் கிடங்குகளில் ஆயிரக்கணக்கான கடலைக்காய் மூட்டைகள் அடுக்கி வைத்திருப்பதாகச் சொல்லி, கடலைக்காய் தோல் மூட்டைகளை அடுக்கி கொள்ளை அடித்தவர்கள் ஒரு புறம், கிழங்கு மாவு (சாகோ) அடுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லி, கிழங்குத்திப்புமாவை (வேஸ்ட் பவுடர்) அடுக்கி கடன் பெற்று கொள்ளை அடித்தவர்கள் ஒரு புறம், நெல் மூட்டைகளை அடுக்கியிருப்பதாகச் சொல்ல, மேலே ஒரு அடுக்கு மட்டும் நெல்லை அடுக்கிவிட்டு, மீதியை தவடு மூட்டைகளாக அடுக்கி கடன் பெற்றுக்கொள்ளை அடித்தவர்கள் ஒருபுறம், இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தலைவர்களின் நாணயங்கெட்ட செயல்களால், கூட்டுறவுத் துறையில் செழித்திருக்க வேண்டிய நாணயம் வற்றி விட்டது. இப்படிப்பட்டவர்களை மனதில் வைத்துத்தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1977ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையில் நாணயம் மிக்கவர்களாக மட்டும் இருந்தால் போதாது நாணயம் மிக்கவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறிப்பிட்டார்.

இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கினங்கள் மட்டுமின்றி, ஏழை விவசாயிகள் தாங்கள் கடன் பெறுவதற்காக வைக்கும் நகைகளை கொள்ளை அடித்தவர்களும் இன்னும் தமிழகத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தலைவர்களாக பணியாற்றுகிறார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய உர மூட்டைகளைத் தனியாருக்கு விற்று லாபம் சம்பாதித்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் தடை இல்லையா, இவர்களை தண்டிப்பதற்குச் சட்டம் இல்லையா விதியில்லையா? எல்லாம் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் இடம் உண்டு. ஆனால் இவர்கள் தப்பியிருக்கிறார்கள். எப்படி? மீண்டும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள் எப்படி? ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்தில் சில ஓட்டைகள், சந்து பொந்துகள் உள்ளன. அந்தச் சந்துகளின் பொந்துகளின் வழியாக சமுதாயத்தைச் சீரழிக்கும் இந்தச் சமுதாய பெருச்சாளிகள் நுழைந்து தப்பி இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் தவறு செய்யும் சமுதாயப் பெருச்சாளிகளை நுழைய விடாமல் தடுப்பதற்காகத்தான் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

1983 பிப்ரவரி 14] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

(முற்பகல் 11-20.)

கூட்டுறவுத் துறையிலே பல்லாண்டு காலம் தலைவராக இருப்பவர்கள் அந்தக் கிராமத்தில் சர்வாதிகாரிகளாக மாறி இருக்கிற சூழ்நிலை பல கிராமங்களில் இருக்கிறது. என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள்—அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி பெறாதவர்கள்தான் அதிகம். பல தலைவர்களால் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள். அந்தப் பணியாளர்கள் மக்களுக்கு பணியாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைவிட அந்தத் தலைவர்களின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பாடு நடக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே மேலோங்கி வருகிறது. அதனால் அவர்கள் தலைவர் சொல்லுகின்ற தவறுகளைச் செய்கின்ற கட்டாயத்திற்கு ஆளாகிறார்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில்.

மேலும் ஒருவர் பல காலம் அந்த ஊர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தால் நியாயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அவர்களுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு ஆளாகி, பொது மக்கள் ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் மாண்புமிகு அம்மச்சரவர்கள் இன்றைக்கு இரண்டு முறைகளுக்குமேல் அதாவது 6 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒருவர் தலைவராக வரக்கூடாது என்ற சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

அனைத்துச் சங்கங்களிலுமே 1000-க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். ஆகவே, ஒருவர் ஒரு முறைதான் சங்கத்தின் தலைவராக வரவேண்டுமென்ற சட்டம் கூட சொண்டுவரலாம். அவர்கள் குறைந்த பட்சம் 3 முதல் 5 ஆண்டு காலம் அந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையையும் விதிக்கலாம். இப்படி இன்னும் பல்வேறு தீர்மானம்மாற்றங்களை வைத்து, திருத்தி அமைக்கப்பட்ட இந்தச் சட்டகிட்டங்களை நான் வரவேற்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு தமிழகம் எங்கும் வறட்சி நிலவுகின்ற காரணத்தால் வாழ்க்கையினை ஓரளவுக்கேனும் சீராக அமைத்துக்கொள்ளப்போதுமான பணவசதி இல்லாத காரணத்தினால் ஏழை எளிய மக்கள் விவசாயப் பொருங்குடி மக்கள் கூட்டுறவு வங்கிகளில் கங்களுடைய நகைகளை வைத்து கடன் பெற எண்ணுகின்றார்கள். இந்த உய ஆண்டுகளை விட அதிகமாக, கடந்த ஆண்டு கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலம் 110 கோடி ரூபாய் நகைக்கடன் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் தரக்கூடாது என்று மத்திய ரிசர்வ் வங்கி தடை விதித்துள்ளதாக அறிகிறேன். இந்தத் தடையை களர்த்தி, தமிழகம் எங்கும் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த ஆண்டு நகைக் கடன் 350 கோடி ரூபாய்க்

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

காவது தரலாம் என மத்திய அரசு சட்டத்திட்டங்களை தளர்த்தி ரிசர்வ் வங்கிக்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் தவறு செய்பவர்கள்மீது வழக்குத் தொடர்ந்தால் வடக்கு முடிவதற்கு பல ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களே சட்ட அமைச்சராகவும் இருக்கின்ற காரணத்தால் கூட்டுறவுத் துறைக்கு என்று தனி வழக்கு மன்றம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. இன்றைக்கு இங்கே மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் குறிப்பிடும்போது 33-வது பிரிவில் 7-வது சரத்தில் (மணியடிக்கப்பெற்றது). இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினருக்கு 45 நிமிடங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நானும் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான். எனக்கு அந்த அளவுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும் இன்னும் சிறிது நேரமாவது கொடுக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு 45 நிமிடம் கொடுத்துவிட்டு, என்னை குறைந்த நேரத்தில் உட்காரச் சொல்வது * * *

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் * * * என்று சொன்ன வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : அவசரத்தில் அப்படிச் சொல்லி விட்டேன்; பொறுத்தருள வேண்டும். 33-வது பிரிவு, 7-வது உட்பிரிவில்; மேனேஜிங் டைரக்டராக வரக்கூடியவர் அதிலே ஒரு இயக்குநராக, டைரக்டராக இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள சட்டம் நியாயத்தின் அடிப்படையிலே நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாக இயக்குநர்கள் ஏதாவது ஒரு மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று எண்ணினால், மேனேஜிங் டைரக்டர் அதற்கு அப்பாற்பட்டிருந்தால் அந்த நிர்வாகம் சரியாக நடைபெற வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, அந்த ஏற்பாடு இருப்பதுதான் சரியாக இருக்கும்.

பல்வேறு நெசவாளர் கூட்டுறவுத் சங்கங்களின் இன்றைக்கு பெண் உறுப்பினர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம் நகராட்சி ஆகியவைகளில் பெண்களுக்கு 15 சதவீதம் இட ஒதுக்கீடு செய்து சலுகை அளிக்க வகை செய்யப்பட்டதைப்போல கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் அளிக்க சலுகை அந்த மாதிரி சலுகை அளித்து குறைந்த பட்சம் 15 அல்லது 20 சதவீதம் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அதற்குப் பெற்றது.

1983 பிப்ரவரி 14] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

தலைவர் உட்பட இயக்குநர்கள் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தவறு செய்தால் தலைவரை மட்டும் நீக்கிவிடுவது என்பது நியாயமல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் சொன்ன கருத்தை இதிலே நான் எதிர்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே இயக்குநர்கள் அனைவரும் பொறுப்பு வகிக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே தவறு நடந்து விட்டால் அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் மட்டுமல்லாமல் பொறுப்பு வகிக்கின்ற இயக்குநர்கள் அனைவரும் அந்தத் தவறுக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலே, டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டவர்களை, வெளியேற்றப்பட்டவர்களை மீண்டும் தலைவர் பதவிக்கு வரக் கூடாது என்று போடப்பட்டிருக்கின்ற சட்டம், வரவேற்கப்பட வேண்டிய சட்டம் என்று கூறி, மக்கள் நலம் கருதி, இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தை பல்வேறு கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்காமல், கூட்டுறவு இயக்கத்தை நாட்டிலே வளர்க்க வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்ட மாதலால் அதனை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, மக்கள் நலம் கருதி இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டத் திருத்தங்களை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு புதிய மசோதாவின் மீது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நானும் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மீது பேசிய எங்களுடைய உறுப்பினர், மாண்புமிகு திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் பல கருத்துக்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனை யொட்டி நானும் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த சட்டத் திருத்தப் புத்தகத்தை படித்த வரையில், இந்த 4 ஆண்டுக் காலமாக தமிழகத்திலே இருக்கிற மக்கள் புதிய கூட்டுறவுச் சட்டம் வர இருக்கிறது என்று எத்தனை, ஆவலோடு எதிர்பார்த்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு ஒரு பெரிய மாறுதலான சட்டம் வருமோ என்று நானும் எதிர்பார்த்தேன் ஆனால் நாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பெரிய மாறுதல் எதுவும் இதில் இல்லை என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வந்தால் தான் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, தேர்தல் நடத்த முடியும், நடத்த வேண்டும், என்று பலமுறை இந்த அவையிலே கூட பேசப் பட்டது. தனி அதிகாரிகளுடைய பதவி காலத்தை நீட்டிக்கின்ற மசோதாவைக் கூட அந்த அடிப்படையிலேயே நாம்

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1933 பிப்ரவரி 14]

நிறைவேற்றினோம் இந்த மசோதா வருவதிலே கூட, ஏற்கனவே தேர்தலை நடத்தி விட்டுக்கூட, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்று தான் என்னைப் போன்றவர்கள் கருத்துக்களும் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனாலும் இந்த சட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி விரைவாக தமிழகத்திலே இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தேர்தலை நடத்த வேண்டிய ஒரு தலையாய கடமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே நம்முடைய தலைவர்கள், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு போன்றவர்கள் கூட, கிராமங்களிலே ஒரு நல்ல கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையிலே பணியாற்றினால் அங்கே இருக்கக் கூடிய ஏழை விவசாயிகள், என்பவர்கள் காப்பாற்றப் படுவார்கள். அந்த மக்கள் உண்மையாகவே வளர்வதற்கு கூட்டுறவு இயக்கம் சிறப்பாக அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எனக்கெல்லாம் அதிலே திடமான நம்பிக்கை உண்டு. இரண்டாவது இன்றைய தினம் இந்த விவாதத்திலே பல்வேறு கருத்துக்களும் பல்வேறு விதங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்களை நாம் வேண்டுகின்ற போது, விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அல்லது விண்ணப்பம் கொடுத்த உடனேயே உறுப்பினர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். பிறகு சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று மாற்றுக் கருத்து இருக்குமேயானால் சம்பந்தப்பட்ட, நிர்வாக குழுவிலே வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டதற்குப் பிறகு, உறுப்பினர்களை வேறு ஏதாவது காரணம் காட்டி நீக்குவது என்பது கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், தேர்தல் வருகின்ற நேரத்தில் தேர்தலில், எந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலாவது கடன் பெற்று, கடனை காலா காலத்தில் கட்டாமல் அவர்கள் தவணை தவறி இருப்பவர்களாக இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் அது விவசாய கூட்டுறவுச் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, வீடு கட்டும் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இன்றைய தினம் இருக்கின்ற விதிப்படி வாக்களிக்க தகுதியில்லாதவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்தலில் போட்டியிடுவதில் வேண்டுமானால், தவணை தவறிய, பாக்கி இருப்பவர்கள் போட்டியிடுவதை தீவிரப்பதற்கு வேண்டுமானால் விதியிருக்கலாமே தவிர, உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் தவணை தவறி விட்டார்கள்—ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே என்கின்ற ஒரு காரணத்தைக் காட்டி அவர் வாக்களிக்கின்ற ஒரு தகுதியை இழப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அப்போது தான் கிராமங்களிலே நியாயமான ஒரு தனலவரை—

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே தவணை தவறியிருக்கலாமே தவிர, பல ஆண்டுக் காலமாக நல்ல முறையிலே தலைவராக பணியாற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் தேர்தலிலே ஓட்டு போடுகின்ற உரிமையை பறிக்கக் கூடாது. இந்தத் துறையிலே எனக்குத் தெரிந்த வரையில் தேர்தலே வரவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30.)

அந்தத் திருத்தத்தை அதாவது தவணை—தவறிவிட்டது என்ற ஒரு காரணத்தைக் காட்டி அவர்களுடைய ஓட்டு உரிமையைப் பறிக்கக் கூடாது. அவர்கள் வாக்களிக்கலாம். வேண்டுமானால் நிர்வாகக் குழுவிற்குப் போட்டியிடுகின்ற அந்தத் தகுதி வேண்டுமானால் கொடுக்காமல் நிறுத்துகின்ற வழி வகைகளைச் செய்யலாம். எனவே அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பேரவையினை 6 மாதத் திற்கு ஒரு முறை அல்லது ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை என்று கூட்டுவது என்பது ஏற்கனவே விதியிலே இருக்கின்றது. வேண்டுமானால் சிறப்புப் பேரவையைக் கூட்டலாம். ஆனால் 6 மாதத் திற்கு ஒரு பேரவையைக் கூட்டியாக வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் போட்டாக வேண்டும். ஏனென்றால் நடைமுறையிலே நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் பல ஆண்டுகள் பேரவையைக் கூட்டாமலேயே இருந்து விடுகிறார்கள். பேரவையைக் கூட்டுவதில் இருந்து தவறுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் வளர்ந்து வருகின்ற சமுதாயத்தில் இருப்பவர்கள் அவற்றின் உறுப்பினர்கள் 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை பேரவைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்கின்றபோது நிர்வாகம் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு விவாதிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

அடுத்து பேரவையைக் கூட்டுகின்ற போது 15 நாட்களுக்கு முன்னதாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் பெரும்பாலான சங்கங்கள் பத்திரிகைகளிலே விளம்பரப்படுத்தி விடுகிறார்கள். அது எந்தப் பத்திரிகை என்று கூட இருக்காது. தலைவர் எந்தப் பத்திரிகையை விரும்புகிறாரோ அந்தப் பத்திரிகையிலே 15 நாட்களுக்கு முன்னதாக இந்தச் சங்கத்தினுடைய மகாசபை இன்னின்ன இடத்தில் இன்னின்ன தேதியில் இன்னின்ன மணியில் நடைபெறும் என்று அறிவித்து விடுவார்கள். ஆனால் அந்தச் சங்கத்திலே உறுப்பினராக இருப்பவர்கள் எல்லோரும் அந்தப் பத்திரிகையைப் பார்த்து எந்தத் தேதியில் மகாசபை நடைபெறுகின்றது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறதா என்றால் முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அங்கே தமக்கு வேண்டியவர்களை மட்டும் அழைத்து வைத்து கூட்டத்தை நடத்த முடித்து விடுகின்ற ஒரு தன்மை வர இயலும். எனவே பேரவைக்

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

கூட்டத்தைக் கூட்டுகின்ற போது பத்திரிகையிலே விளம்பரம் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு அச்சடிக் கப்பட்ட நோட்டீஸை தபாலில் தவறாமல் அனுப்ப வேண்டும். அப்போது தான் அதன் உறுப்பினர்கள் அந்தக் கூட்டங்களில் தவறாமல் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய சங்கத்தைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைத் தவிர வேறு எந்த வகையிலேயும் பேரவையைக் கூட்ட அனுமதிக்கக் கூடாது. ஆனால் சிறப்பு பேரவையினை அவசரமான காரணத்தால் கூட்ட வேண்டும் என்றால் மட்டும் கூட்டலாம் என்று விதியிலே இருக்கலாம். ஆனால் ஆண்டுக்கு இரு முறை பேரவைக் கூட்டம் கூட்டுகின்ற போது தபாலிலே உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதியைக் கட்டாயமாக ஏற்படுத்துவது நலம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு ஒன்றியங்கள் என்று சொல்கிறபோது அதை மேலோட்டமாகப் பார்க்கின்றபோது ஏதோ கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்கே இந்த ஒன்றியங்கள் தான் காரணம் என்பதுபோல் தோன்றுகின்றது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஒன்றியங்களே தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள், நிலவள வங்கிகள் போன்ற வங்கிகளிலே நல்ல முறையிலே கடன் கொடுத்து, நல்ல முறையிலே வியாபாரம் செய்து இலாபகரமாக நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் நடத்துவார்கள். ஆனால் அவ்வாறு இலாபம் வந்ததற்குப் பிறகு இந்த கூட்டுறவு ஒன்றியத்திற்கு இத்தனை சதவீதம் சங்கங்கள் பணம் தருவது என்ற நிலைமை இருக்கின்றது. மேலும் அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு நிர்வாகத்தினை நடத்துகின்ற ஊழியர்கள் அந்தச் சங்கங்களில் ஏதாவது நியாயமான செலவுகளைச் செய்தால் கூட துணிக்கையிலே அவற்றுக்கு ஆட்சேபனை தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் கூட்டுறவு ஒன்றியத்திலே இருப்பவர்கள், தாங்கள் சிரமப்பட்டு சம்பாதிக்காத, யாரோ சம்பாதித்த பணத்தை இவர்களுடைய பங்காகப் பெற்றுக் கொண்டு தேவையில்லாத செலவுகளுக்கெல்லாம் அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது என்பது என்னுடைய திடமான எண்ணம்.

அந்த கூட்டுறவு ஒன்றியத்தை ஒரேயடியாக நீக்கவில்லை என்றாலும் கூட அதற்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்தை மிகக் குறைவாகக் கொடுக்கின்ற வகையில் வழிவகை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற விதியினை மாற்றி குறைவாகப் பணம் கொடுக்கின்ற வகையிலே விதியினை ஏற்படுத்தவேண்டும். வேண்டுமானால் மாநில அளவிலே கூட்டுறவு ஒன்றியம் இருக்கட்டும். மாவட்ட அளவிலே ஒன்றியங்கள் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அரசுக்கு வேலையும் கிடையாது. எனவே மாவட்ட அளவிலே இருக்கின்ற ஒன்றியங்களை நீக்க வேண்டும்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

அடுத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் 3 ஆண்டுகள் என்பதுதான் ஏற்கெனவே இருந்து வருகின்றது. இப்போது அந்த 3 ஆண்டுகள் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதை 5 ஆண்டுகளாக மாற்றலாம். காரணம் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தான் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. எப்படி சட்டமன்றம், நாடாளுமன்றத்திற்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் என்று இருக்கிறதோ அந்த முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் தேர்தலை நடத்தலாம். அப்பொழுதுதான் சங்கத்தினுடைய நிர்வாகிகள் சங்கத்தினுடைய பணிகளை ஓரளவுக்கு கவனிக்கமுடியும். இல்லை என்றால் 3 ஆண்டு என்றால் அடிக்கடி விரைவாக தேர்தல் வரும். உறுப்பினர்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு தோன்றலாம். அதனால் சங்கத்தினுடைய பணிகள் பாதிக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அதனால் 5 ஆண்டுகளாக மாற்றலாம். அதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்காது. அதை 5 ஆண்டு என்று மாற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிர்வாகக் குழு கூட்டம் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டினால் போதும் என்று இருக்கிறது. 3 மாதம் என்பது வருடத்திற்கு 4 முறை போதும் என்கிற ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கிவிடும். இதை மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டலாம். அதனால் சங்கத்திற்கு பெரிய செலவு வந்துவிடாது. நிர்வாகிகள் என்று வருகிறபோது 9 பேர், 12 பேர் டைரக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். தலைவர் தான் நிர்வாகத்தில் அடிக்கடி தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு வசதி வாய்ப்புகள் சட்டத்தில் ஏற்படுத்தமுடியும். ஆனால் நிர்வாகிகள் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை தான் அதனுடைய நிர்வாகத்தை கவனிக்கமுடியும். அதனால் மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டலாம். அதனால் பெரிய செலவு நிர்வாகத்திற்கு ஏற்பட்டுவிடாது. நிர்வாகிகள் வந்து போவதற்கு படி கொடுக்கின்ற செலவு தவிர வேறு எவ்விதமான செலவும் ஏற்படாது. 30 நாட்களுக்கு ஒரு முறை இந்த நிர்வாகக் குழுவை கூட்டவேண்டும். இப்படிக்கூட்டினால் தலைவராக இருப்பவர் பல விவகாரங்களை நிர்வாகிகளுடன் கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இல்லை என்றால் தலைவர் ஒரு நடவடிக்கை எடுப்பார், நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் வர வாய்ப்பு இருக்கும். அதனால் மாதம் ஒரு முறை என்றால் சங்க நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் அழைத்துச்செல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கத்தினுடைய தேர்தலிலே நிற்பவர்கள் தமிழ் மொழி அல்லது தமிழ் தெரியாதவர்கள் ஆங்கிலம் அல்லது நம் முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற பிற மொழிகள் தெரிய வேண்டும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

பிற மொழிகள் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டில் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்க தேர்தலில் நிற்க விரும்புகிறவர்களுக்கு தமிழ் ஓரளவுக்கு படிக்க, எழுத தெரிந்து இருந்தால்தான் நிச்சயமாக அவர்கள் அந்தச் சங்கத்தை நல்ல முறையில் நிர்வகிப்பார்கள் திறம்பட செயல்படுத்தமுடியும். சாதாரணமாக ஒருவர் ஆங்கிலம் மட்டும் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறார் அல்லது வேறு நம்முடைய மொழிகள் தெரிந்து இருப்பார் ஆனால்—வேண்டுமானால் அதிகாரிகளிடம் ஆங்கிலத்தில் உரையாடிவிடலாம். சங்க உறுப்பினர்களோடு உரையாடுகின்றபோது தமிழ் மொழி அவருக்கு தெரியவில்லை என்றால் அவரால் நல்ல ஒரு நிர்வாகத்தை இந்த மாநிலத்தில் குறிப்பாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பேசுவதற்கு சிரமமாக இருக்கும். அதனால் கண்டிப்பாக தமிழ் எழுத, படிக்க தெரியவேண்டும் என்கிற அந்த வகையில் தான் ஒருவரை இந்த மாநிலத்தில், தமிழ் மாநிலத்தில் கூட்டுறவு சங்கத்தினுடைய நிர்வாகத் தேர்தலில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தலைவர், நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள் 2 முறைக்கு மேல் போடப்படக்கூடாது என்கிற ஒரு விதி புதிதாக இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் அரசாங்கம் ஒன்றைச் சிந்திக்கவேண்டும். 2 முறை ஒருவர் தலைவராக இருந்து விட்டால் அவரை 3வது முறை போடக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத் துறையையும் கவனிக்கிறார். அதனால் இதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி பிறகு இந்தச் சட்டத்தினால் இது ஏதோ இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதம் என்று யாராவது நீதிமன்றத்திற்கு சென்று—எப்படி ஊராட்சித் தேர்தலில் நாம் ஒன்றை புகுத்த போய் அது அந்த கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்கள் உயர் நீதிமன்றம், உச்ச நீதிமன்றம் போகிற காரணத்தினால் இது வரையில் காரணம் சாட்டி ஊராட்சி ஒன்றியம், நகராட்சி தேர்தல் எல்லாம் தள்ளிப்போடப்படுகின்றதோ அதேபோல் ஒரு நிலைமை இந்த சட்டத்தினால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடைபெறுகிற தேர்தல்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கருத்து. அதை நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

அதேபோல் செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கிற எங்களுடைய உறுப்பினர்கள் கூட கருத்து சொன்னதாக அவர்கள் எங்களுக்குச் சொன்னார்கள். தலைவர் வேண்டுமானால் 2 முறை இருந்து 3-வது முறை போட்டியிடவேண்டாம். குழு உறுப்பினர்கள் தேர்தலில் அவர்களை உறுப்பினர்களாக அனுமதிக்கலாம் அதில்

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

ஒன்றும் பெரிய தவறு நேர்ந்துவிடாது. ஏற்கனவே 2 முறை தலைவராக இருந்து இருக்கிறார்கள் 3-வது முறை தலைவராக வேண்டாம் நிர்வாகத்தில் இருந்தால் அந்தச் சங்கத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கு அவருடைய ஆலோசனை வழங்கலாம். மக்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்போகிறார்கள். யாரும் அவர்களாக வந்து விட இயலாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் கிராமங்களிலுள்ள சங்கத்திலே நல்ல முறையில் பணி ஆற்றினால் தான் அங்கு இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக மறு முறை வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த இயலும். வேண்டுமானால் ஒரு காலத்தில் ஏதோ தலைவராக வந்துவிட்டவர்கள் மறுபடியும் அவர்களே தலைவராக இருந்தார்கள் என்றால் அது பழைய சட்டத்திலே இருந்த முறையை கண்டு பயப்படக்கூடாது. காரணம் அன்றைய தினம் இருந்த விதியை நாம் மாற்றியிருக்கிறோம். அந்த விதிப்படி ஒருவர் உறுப்பினராகவே சேரமுடியாது. எங்களுடைய திருவண்ணாமலை நகரத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பவர் ஒரு வங்கியில் ஒரு உறுப்பினராக கூட சேர ஒரு கால கட்டத்தில் அனுமதிக்க வில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்றையதினம் மாறிவிட்டன. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்றைய தினம் முதலமைச்சராக வந்தார்களோ அப்பொழுது இருந்து இந்த உறுப்பினராக சேருவதில் இருந்த கிராமங்கள் எல்லாம் மாறி இன்றைய தினம் யார் வேண்டுமானாலும் உறுப்பினராக சேரலாம், எந்த சங்கத்தில் வேண்டுமானாலும் உறுப்பினராக சேரலாம். அதிலே ஒன்றும் பிரச்சனை இல்லை.

(முற்பகல் 11-40)

இரண்டு முறைக்கு மேல் மூன்றாவது முறை போட்டியிடக் கூடாது என்ற முறையிலே அரசு விரும்புமானால் அதை மாநில அளவிலே உள்ள சங்கங்கள், மாவட்ட அளவிலே உள்ள சங்கங்கள், தாலுகா அளவிலே உள்ள சங்கங்கள் அந்தச் சங்கங்களோடு அந்த நடைமுறையை நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள், கிராமங்களிலே உள்ள சங்கங்கள், நாணயச் சங்கங்கள், பால்வளச் சங்கங்கள், வீடுகட்டும் சங்கங்கள் இப்படிப்பட்ட சங்கங்களுக்கு அது வேண்டாம் என்பது என்னுடைய கருத்ததாகும் காரணம் அப்படிப்பட்ட ஒரு நடைமுறை கிராமங்களிலே உள்ள சங்கங்களிலே வருமானால் சில சங்கங்களிலே பொறுப்பு வகிக்க தலைவரே கிடைக்காத நிலைமை வந்துவிடும். யாரோ ஒருவர் தலைவராக வந்தால் காரியம் நடக்காதா? என்றால் வந்தால், நடக்காது, ஆகவே தாலுகா மட்டத்தோடு அந்த நடைமுறையே நிறுத்திக் கொண்டு கீழே உள்ள சங்கங்களிலே மக்கள் விரும்பினால் எத்தனை முறைகள் வேண்டுமானாலும் தலைவர்களாக வரலாம் என்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் அந்த கிராமங்களிலே உள்ள சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், ஊராட்சிகள் ஒன்றியங்கள் தேர்தல்கள் பற்றி. மாநில அளவிலே மட்டும் இருக்கலாம் என்ற நிலைமை வருகிறபோது மாநில சங்கத்திற்கு பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகள் வருகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே சொல்லப்பட்டு இருப்பதிலிருந்து 10 பேர்கள் வரலாம் என்றால் 10 பேர்களும் நியமனம் செய்யப்படுவார்கள் என்ற கருத்துப் படதான் இருக்கிறது. ஆகவே மாவட்ட ரீதியிலே அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமே தவிர நியமனம் என்பது கூடாது. அப்படியில்லாமல் நீங்கள் நியமித்துக் கொள்கிறீர்கள் என்ற நிலை வரும். ஒரு இடத்திலே கூட்டுறவுப் பற்றியே எதுவும் தெரியாத ஒருவர் நியமனத்திலே வந்துவிடுவார். எதோ தெரிந்தவர் என்று காரணத்தினால் ஒருவர் அதற்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படத்தான் விடும். அவர் அந்த பெரிய பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அங்கு பொறுப்பை திறம்பட செய்யமுடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் எல்லாம்வந்துசேரும். அவருக்குமே உள்ளவர்களையும் தெரியாது, பணம் எப்படி வருகிறது என்பதும் தெரியாது, எதோ நம்மைப் பதவியிலே-தனக்காக கொடுக்கப்பட்ட பதவி என்ற நிலைத்துக் கொண்டு-இருக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அந்தப் பொறுப்பிலே உள்ள சுகபோகங்களை அனுபவிக்கத்தான் நமக்கு இந்தப் பதவியைக் தந்திருப்பதாக அவர் கருதிக்கொண்டு இருப்பாரே தவிர திறம்படச் செயல்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அந்த நிலைமை ஏற்பட விடக்கூடாது. மாவட்டங்களின் பிரதிநிதிகள் அவர்களிலே ஒருவரை தேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு மாநில சங்கத்தினுடைய பணியைச் செய்யலாம் என்பதை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தனி அதிகாரிகள் நியமனம் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. பல நேரங்களிலே தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப் படுவதற்கு பதிவாளருக்கு அல்லது அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட துணைப் பதிவாளர்கள், இணைப் பதிவாளர்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சங்கம் செம்மையாகச் செயல்படவில்லை என்றால் கூட உண்மையிலேயே இந்தியாவிலேயே தமிழ் மாநிலம் தான் மற்றைய மாநிலங்களைவிட கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு இருக்கிறது என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியாது. ஏதோ அங்குமிங்கும் தவறு இருந்திருக்கலாம். மற்றைய இலாக்காவிலே தவறுகள் இல்லையா? நடைபெறத்தான் செய்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்திலே அரசியல்வாதிகளாகிய நாம் வருகிறோம் தேர்தல் நடக்கிறபோது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும் வரலாம். யார் பொறுப்புக்கு வரவில்லையோ அவர்கள் குறைகளைச் சொல்லலாம். அவர்கள் சொல்கின்ற காரணத்தினால் மக்களிடத்திலே எப்படியெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறை நடந்திருக்கிறது என்று எண்ணக்கூடிய நிலையை உருவாக்குகிறோம் அதனால் ஏதோ கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தவறுகளைத் தான் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற மாயை மக்களிடத்திலே சில நேரங்களிலே ஏற்படுவதுண்டு.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

அதைக் கண்டு இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் கூட பயப்படத் தேவையில்லை. பல்வேறு பணிகளில் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக மக்களுக்கு நன்மைகளை செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உணவு நிலை சரியாக இல்லை என்றாலும் ஒரு காலக் கட்டத்திலே இந்த மாநிலம் உணவு நிலைமையில் தன்னிறைவு பெற்றது என்று பெருமைப்பட்டோம் என்று சொன்னால் அந்த பெருமை வேளாண்மைத் துறையை விட கூட்டுறவுத் துறையே அதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அப்படி கூட்டுறவுத் துறை முக்கிய பங்கு வகிக்கவில்லை என்று சொன்னால் தமிழகம், உணவிலே தன்னிறைவு அடைந்தது என்று நாம் பெருமையாக சொல்லியிருக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு கூட்டுறவுத் துறை நிச்சயமாக, செம்மையாக பணியை நிறைவேற்றி இருக்கிறது.

பல நேரங்களில், பல சங்கங்களில், செம்மையாக பணிகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்றிரண்டு சங்கங்களில் தவறுகள் நடக்குமேயானால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிவாளருக்கு அதிகாரம் வேண்டும்; வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்கலாம். முதலிலேயே சொன்னேன். கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற சங்கமானாலும், தாலுக்கா அளவில் இருக்கிற சங்கமானாலும், மாவட்ட அளவில் இருக்கிற சங்கமானாலும், அவைகளில் யார் வேண்டுமானாலும், எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமானாலும் தேர்தல் மூலம் வந்துவிடலாம். சாதாரண தவறை கூட மக்கள்—இப்போது விழிப்பான காலம்; வேண்டுமானால் 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக தெரியாமல் இருக்கலாம்; எந்த சங்கங்களில் யார் வருகிறார்கள்? எப்படி வருகிறார்கள்? என்று தெரிந்துகொள்கிற வாய்ப்பு அன்றைக்கு தெரியாதிருந்திருக்கலாம்; அந்த நேரங்களில் வேண்டுமானால் தவறு நடந்திருக்கலாம்; இன்றையதினம் சிறு தவறை செய்வார்களேயானால் நிச்சயமாக உறுப்பினர்கள் அவர்களை மன்னிக்க மாட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு உறுப்பினர்கள் இருக்கிற இந்த காலக்கட்டத்தில், நாம் ஏற்கெனவே இருந்ததை வைத்துக் கொண்டு நிர்வாகக் குழுவை கலைப்பது என்பது நியாயமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும். காரணம் பல நேரங்களில், சங்கங்களில் நிர்வாகம் நடக்கிறபோது தலைவருக்கு வேண்டுமானால்—எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் தலைவராக ஜனநாயகத்தில் வந்து விடுகிறார்கள்—தங்களுடைய நிர்வாகத்தில் பணிகள் எப்படி நடக்கிறது? திறமையாக நடைபெறுகின்றனவா என்பதை எல்லாம் அவர்களால் கண்டறிய முடியுமா என்றால் முடியாது என்ற சூழ்நிலை இருக்கலாம். அப்படி தலைவர் மட்டும் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்றால் நிச்சயமாக தலைவரை மட்டும் வேண்டுமானால் நீக்கலாம்; பிறகு நிர்வாகக் குழுவில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் வேறு ஒருவரை தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பளித்து பெறலாம்; பிறகு அந்த சங்கம் அந்த தவறை தொடர்ந்து செய்கிறதா? அதை திருத்திக்கொள்கிறதா? அதனிடம் நிர்வாகத் தன்மை மாறி வருகிறதா? ஏற்கெனவே இருந்திருக்காததைவிட

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கலாம். உடனடியாக நிர்வாக குழுவை கலைத்து விடுகிற அளவிற்கு அதிகாரம் பதிவாளருக்கு அரசாங்கம் வழங்கக்கூடாது, காரணம் ஒரு காலக்கட்டத்தில் அதிகாரிகளுக்கு நமக்கென்ன, நிர்வாகக் குழுவை கலைத்துவிடலாம் என்கிற எண்ணம் அவர்களுக்கு வரும். தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் அரசாங்கத்திற்கோ, பதிவாளருக்கோ ஏற்படுமானால் அந்த நிர்வாகக் குழுவை கலைக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் இப்போது சொல்லியிருப்பது இரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் தனி அதிகாரிகளை நியமிக்கலாம்; பிறகு வேண்டுமானால் இன்னொரு ஆண்டு காலம் நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது, தவறு; ஒரு நிர்வாகக் குழுவை, ஒரு சங்கத்திலே கலைத்து, அது தவறு செய்துவிட்டது அந்த தவறு நிவர்த்திக்க முடியாத தவறு, திருத்திக்கொள்ள முடியாத தவறு, ஏற்கெனவே தலைவரை நீக்கினோம்; வருகின்றவர்களும் அதைத் தான் செய்கிறார்கள் என்றால் நிர்வாகக் குழுவை கலைத்து ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்தால், ஆறு மாத காலத்திற்குள் தேர்தல் நடத்தியாக வேண்டும். நிச்சயமாக அதற்கு மேல் போவதற்கு அரசாங்கம் கூட இந்த சட்டத்திலே இடம் வைக்க கூடாது. அப்படி ஒரு இடமிருந்தால் அவர்கள் அதை பயன்படுத்திக் கொண்டு தேர்தல் நடத்துவதை ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை இரண்டு ஆறு மாதம், மூன்று ஆறு மாதம் என்று வளர்த்துவார்களே தவிர தேர்தல் நடைபெறாது. ஆகவே உங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்வது, ஆறு மாதங்கள் முடிந்தால் உடனடியாக அதற்குள்ளாகவே அந்த சங்கத்தினுடைய தேர்தல் வேலைகளை செய்து, தேர்தலை நடத்தி மக்கள் பிரதிநிதிகளிடத்திலே அதனுடைய நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்கின்கிற வகையில்தான் சட்டங்கள் இருக்கவேண்டும். அதிகமாக நீடிக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம்.

இன்னொன்று இந்த அவையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இன்றைய தினம் கிராமங்களில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன் வழங்குகின்றன. கடன் வழங்குகிறபோது, ஏற்கெனவே சொல்லியிருப்பதைப் போல, ஏழை, எளிய மக்கள், விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிற மக்கள் கடனை கட்ட தவறிவிடுகிறார்கள். பிறகு ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டிலே கூட இன்றைக்கு அவற்றை வசூலிப்பதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. அதிலும் முடியவில்லை; நமக்கு அடமானமாக வைத்த அந்த நிலத்தை முறைப்படி நம்முடைய இலாகாவிலிருக்கிற அதிகாரிகளை நீதிபதியாகக் கொண்ட அந்த குழுவை அனுப்பி ஏலம் விடுகிறீர்கள்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[முற்பகல் 11-50.]

அப்படியிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நிலம் ஏலம் போய்விடுமானால், பிறகு விவசாயி பணம் கட்டினால், அரசாங்கம் நிலத்தைத் திருப்பித் தரும் என்று இந்தப் பேரவையில் கூட மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பல நேரங்களில்—மானியக் கோரிக்கையின் பொழுதும், கேள்வி நேரத்தின் பொழுதும்—சொன்னது எனக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் அப்படி நடைபெறவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் நடந்த சம்பவங்கள், என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தபொழுது நான் சம்பந்தப்பட்ட—வட ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவுத் தனி அதிகாரியையும், திருவண்ணாமலையிலே இருக்கிற துணைப் பதிவாளரையும் சந்தித்து சென்னாஸ்கூட நடைமுறையில் நடைபெறவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்தாலும்கூட, நடைமுறையில் சாத்தியம் இல்லை. அதிகாரிகள் சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தனியாக வேண்டுமானால், அமைச்சர் அவர்களுக்கு விவரமாகச் செரல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, சட்டத்திலேயே ஒரு விதியை நாம் சேர்த்தோமானால், பிறகு, தமிழகத்திலே, இப்படிப்பட்ட ஏழை எளிய மக்களுக்கு இன்னலே ஏற்படாத நிலைமையை நாம் நிரந்தரமாக உருவாக்க ஒரு வழியைக் கண்டிருக்கிறோம் என்று நமக்கே கூட திருப்தி ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்திலே செல்லிக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, ஒரு சங்கத்தினர், ஒருவருடைய நிலத்தை ஏலம் எடுக்கின்றார்கள், அவர்கள், ஏலம் எடுத்ததற்குப் பிறகு, சங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய அசல், வட்டி அனைத்தையும் அந்த விவசாயி கட்டிவிடுவாரானால், அந்தச் சங்கத்திலேயே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, இந்த விவசாயி, ஏற்கனவே இந்த ஆண்டில் பெற்ற கடனுக்கான அசலையும் வட்டியையும் இந்தத் தேதியிலே கட்டி விட்டதனால், அவரிடத்திலேயிருந்து பெற்ற நிலத்தை அவருக்கே திருப்பிக் கொடுத்துவிட இந்த நிர்வாகக் குழு தீர்மானிக்கிறது என்ற தீர்மானத்தை அந்தச் சங்கம் நிறைவேற்றுவதானால், உடனடியாக அந்தத் தலைவரோ சங்க அதிகாரியோ, சப் ரிஜிஸ்திரார் அலுவலகத்திற்குச் சென்று பதிவு செய்யமுடியும். அப்படி செய்தால் தான் வறுமையிலே இருக்கிற விவசாயி, வறுமைக்கோடு, வறுமைக்கோடு என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமே, அந்த வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழே இருக்கிற ஒன்றும் அறியாத விவசாயிகூட தன்னுடைய நிலத்தைப் பெறமுடியும். இல்லையென்றால், இந்தப் பிரச்சனையில் நீங்கள் என்னதான் உறுதி அளித்தாலும், வசதி உள்ளவர்கள் திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்வார்களே தவிர ஏழை எளியவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு மிகப் பெரிய கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த விதியை சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன்னாலே சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். முன்பு ஒரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கு ஒரு சங்கம் இருந்து வந்தது. ஆனால், இன்று என்ன நிலைமை? நாங்கள் எல்லாம்கூட, ஆரம்பகாலத்திலே, பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்த வுடனே, முதன்முதலாகப் பொறுப்பேற்றது கிராமத்திலே இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கத்திலேதான். அதிலே நாணயமான முறையிலே பணியாற்றினால் பிறகு அரசியலிலே வளர்வதற்கு வாய்ப்புண்டு என்பதற்கு நானே கூட உதாரணமாகத் திகழ்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், இப்பொழுது வயபுள் யூனிட் என்று 5, 6 சங்கங்களை ஒன்று சேர்த்துவிட்டார்கள். இன்றையதினம் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றால், 10 மைலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக என்ன நிலைமை? கடன் கேட்கவேண்டும், அல்லது வேறு காரணத்திற்காக அந்த அலுவலகத்திற்குச் செல்லவேண்டுமானால், 10 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள விவசாயி, 10 மைல் தூரத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்குள்ள மேற்பார்வையாளர் இருப்பாரா? இருக்கமாட்டார். அவர் எங்கே? அவர் வேறு பணியாகச் சென்றிருப்பார். அதனால் கிராமப் பகுதியிலே ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகள், அரசாங்கத்தினுடைய உதவிகள், ஆகியவற்றை பெற முடியாத காலகட்டத்தை, சூழ்நிலையை, சட்டம் என்ற பெயரால், நம்மை நாமே அறியாமல், ஏற்படுத்தி விடுகிறோம் என்பதுதான் எனது பணிவான எண்ணம். ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் கொண்டு வரவேண்டும். தமிழகத்திலே எத்தனை பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன? அந்த ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தினால், ஒவ்வொரு சங்கச் செயலாருக்கும் சம்பளம் வழங்கமுடியாது என்ற எண்ணம் எழலாம். அது நியாயமான எண்ணம். ஆனால் இப்பொழுதே பார்த்தோமானால், ஒரு சங்கத்திற்கென்று ஒரு செயலாளர் இருக்கிறார். ஆனால், சில நேரங்களில், ஒரு செயலாளரே 3 வயபுள் யூனிட் என்றால், 30 மைல் பரப்பளவைப் பார்க்கிறார். இதை, நாங்கள் எல்லாம் கண்கூடாகக் கீழ்மட்டத்திலே பார்க்கிறோம். அப்படி இல்லையென்றால், இரண்டு சங்கங்கள், மூன்று சங்கங்களுக்கு ஒரு செயலாளரை நியமித்துக் கொள்ளலாம். அதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்காது. ஆனால், ஏழை எளிய மக்கள், உண்மையான கூட்டுறவுத் தத்துவத்தை,

1983 பிப்ரவரி 14] (திரு பெ. சு. திருவேங்கடம்)

அரசாங்கச் சலுகைகளைப் பெற வேண்டுமானால், நீங்கள் கட்டாயமாக மாற்றியாகவேண்டும். இதிலே குறுக்கே இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால், அதிகாரிகள் வேண்டுமானால் ஏதோ தவறு வந்து விடும் என்று கருதலாம். ஆனால் நிச்சயமாகத் தவறு நடக்காது, நல்லமுறையில் நடைபெறும். இந்த இலாக்காவை நேரில் பார்த்து முடித்தவர்கள் என்ற முறையில் சொல்கிறேன், ஊராட்சிக்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற முறையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான்கூட செலக்ட் கமிட்டியிலே ஆரம்பத்திலே கொஞ்ச நாள் சென்றேன். அப்பொழுது பல மாவட்டங்களிலேயும், கூட்டுறவுத் துறையிலே என்னை விட அனுபவம் வாய்ந்த பல பெரியவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை கேட்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. திருநெல்வேலியிலோ, கன்னியாகுமரியிலோ ஒரு இடத்தில் ஒரு பெரியவர் கேட்டார். மாநில கூட்டுறவு வங்கி அதற்குப் பிறகு மாவட்டத்திலே கூட்டுறவு வங்கி பிறகு கிராமத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று இவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்துவதன் நோக்கமே கிராமங்களிலுள்ள வசதியற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகள் அதிக வட்டிக்குக் கடனை வாங்கி கிராமப்படக் கூடாது என்பதாம், அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு கடன் கொடுத்துக் காப்பாற்றவேண்டும், அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், அவர்களைக் கை தூக்கி விட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால்தான். இல்லையென்றால் இந்தச் சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை, வேறு இலாக்காக்களின் மூலமாகவோகூட செய்யலாம். செலக்ட் கமிட்டியிலே சென்றபோது ரிசர்வ் வங்கி கடன் தருகிறது விவசாயிகளுக்கு. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்கிறேன், அது ஒரு வேளை கொஞ்சம் கூடுதலாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கலாம். விவசாயிகளுக்காக வாங்கப்படும் கடன்கள் 7 சதவீத வட்டி என்று மாநில கூட்டுறவு வங்கி வாங்குகிறது. மாநில கூட்டுறவு வங்கிக்குக் கிடைக்கின்ற அந்தப் பணம் விவசாயிக்குக் கிடைக்கின்ற பொழுது 12 சதவீத அளவிற்கு, தவணை தவறவில்லை என்றால், போய்ச் செருகிறது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுக்குக் கூட தெரியும், அவரும் அந்தக் கமிட்டியிலே அப்பொழுது இருந்தார், இன்றைக்கு இருந்தாரே இல்லையோ எனக்கு தெரியவில்லை. அப்பொழுது ஒருவர் கேட்டார். எங்களுக்கே கூட அப்பொழுது தான் அது நியாயம் என்று பட்டது. ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து மாநில வங்கி கடன் பெற்றுத் தருகிறது. இடையிலே மத்திய வங்கி இருக்கிறது. இப்படியில்லாமல் நேரடியாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே அந்தப் பணம் போய் சேர வேண்டும்

(திரு பெ. சு. திருவேங்கடம்)

[1983 பிப்ரவரி 14]

இல்லையென்றால், மாநில வங்கி அதற்கு வேறு பணியை வேண்டுமானால் கொடுத்துவிட்டு, ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து மாவட்ட மத்திய வங்கியே கடனைப் பெற்று நேரடியாக அந்த விவசாய கடன் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்தால், இப்பொழுது 12 சதவீதம் என்று வட்டி என்று கொடுக்கப்படுவது இன்னும் குறைந்தது ஏறக்குறைய 5 சதவீத வட்டிக்கோ அல்லது 7 சதவீத வட்டிக்கோ தருகின்ற வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படும் அப்படி அவர் எங்களைக் கேட்டார். அவர் ஒரு சங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் தலைவராக இருந்தவர். அவர் இந்தக் குறை பாட்டை எங்களிடத்தில் சொன்னார். அதில் கூட நியாயம் இருக்கிறது என்று எங்கள் மனத்தில்பட்டது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து, இதிலே மாற்றம் செய்ய முடியுமானால், நிச்சயமாக மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் துணிந்து இதைச் செய்தால் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் பெறுகின்ற வசதி உண்டு என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம், ஏற்கெனவே சொல்லிய அந்தக் காலக் கட்டத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு பதிவாளர், துணைப் பதிவாளர் அல்லது இன்னொரு பதிவாளர் என்று அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது தவறு. நாளைக்குக் கூட வருகிறது, நாம் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களை ஊராட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும், நகராட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும், ஒன்றியங்களாக இருந்தாலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக இருந்தாலும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமே தவிர, இடையிலே இருப்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது இடைஞ்சல் செய்யக் கூடும். எனவே, எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும், யார் அந்தப் பொறுப்புக்கு வந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், அவர்கள் நாணயமாக நடந்து, நல்லமுறையில் விவசாயிகளையும், மற்றவர்களையும் வாழ வைப்பார்கள் என்று கூறி, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்., வணக்கம்.

(நண்பகல் 12-00.)

*திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : பேரன்புக்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே 1981 ஆம் ஆண்டு சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டு, சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டு, 1983 ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித்

1983 பிப்ரவரி 14]

(திரு ஏ. எம். சேதுராமன்)

தலைவர் அவர்கள் அவர்களுடைய எண்ணத்தை, தமிழகத் திலே கூட்டுறவுத் துறையினர் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்றும், அது முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்றும் அவர்களுடைய வாழ்வுவளம் பெற வேண்டும் என்றும் அடிப்படையிலே, ஏதோ ஒரு வகையிலே, சூழ்நிலைத் தோய் இருந்த கூட்டுறவுத் துறையை புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையின் பேரிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் புதிய சட்டம் இயற்றப்பட்டு, திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை சட்டமன்றத்திலே ஆய்வு நடைபெறுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு வங்கியிலே இருந்து, எல்லா கூட்டுறவு வங்கிகளிலே இருக்கின்ற இருப்பை, பணத்தை வேறொரு, தேசியமயமாக்கப் பட்ட வங்கிகளிலே வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற சிக்கல், இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்த இந்த சட்ட வடிவின் மூலம் தீர்க்கப்பட்டு, அந்தப் பணத்தை கூட்டுறவு வங்கிகளிலேயே வைப்பது என்ற அளவுக்குத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுடைய பணம் கூட்டுறவு வங்கியிலேயே இருக்கின்ற காரணத்தால், கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கின்ற சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உதவி கரமாக இருக்கின்றது. எனபதைத் தெரிவித்து, அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, சங்கங்கள் துவக்குகின்றபோது, 10 உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு சங்கமாக இருக்க வேண்டும். 10 உறுப்பினர்களைக் கொண்டதான் சங்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை மாறி, இன்றைக்கு 25 உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சட்டத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. அதை வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம், கிராமத்திலே இருக்கின்றவர்கள் உறவினர்கள் 10 பேர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்து, அதன் விளைவாக பல மோசடிகள், பல சிக்கல்கள் இருந்து, இதனால் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்காக இதேபோன்று 25 நபர்கள் தனித் தனி நபர்கள், அந்தச் சங்கத்திலே உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் சங்கம் ஆரம்பிக்க இயலாது என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. அது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

அதே போன்று தகுதியுள்ள உறுப்பினர்கள் ஏதாவது ஒரு சங்கத்திற்கு உறுப்பினராவதற்கு மனுச் செய்வார்களானால் அவர்கள் 60 நாட்களுக்குள்ளாக அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவரோ அல்லது செயலாளரோ அதற்குப் பதில்கொடுக்கவேண்டும். அப்படி 60 நாட்களுக்குள் பதில் வராவிட்டால் அந்தச் சங்கத்தில் அவர் தானாகவே உறுப்பினராகும் தகுதியைப் பெற்று விடுகிறார். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த இந்த அரசுக்கு பாராட்டை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு ஏ.எம். சேதுராமன்]

[1983 பிப்ரவரி 14]

அதேபோன்று, ஒரு சங்கத்திலே கணக்குகளை ஆடிட் செய்வதற்கும், அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும், அந்த போர்டு கலைக்கப்பட்டாலும், அந்தக் கணக்கை 6 மாதத்திற்குள் ஆடிட் செய்யும் ஏற்பாட்டினை செய்தது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதேபோன்று விசாரணை இருக்குமானால், சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு அந்த சங்கத்தில் விசாரணை ஏதாவது மேற் கொள்ள வேண்டுமானால் அந்த அதிகாரிகள் 3 மாதத்திற்குள்ளாக அந்த சங்கத்திற்கு அந்த விசாரணையின் முடிவைச் சொல்ல வேண்டும் என்று திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு சட்ட திருத்தங்களும் அந்த சங்கங்கள் மேலும் சுறுசுறுப்பாக செயல்படுவதற்குள் டான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்வதற்கு அந்தச் சங்கம் சிறப்பாகவும் நடப்பதற்கு ஆவன செய்வதாக இருக்கின்றது.

அதேபோல லாபத்துடன் செயல்படும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 14 சதவிகிதம் டிவிடன்டு கொடுக்கும் என்று சட்டத் திருத்தம் அனுமதித்திருக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த வகையிலே நன்றியைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு பரிந்துரையின் பேரில் 60 சதவிகிதம் தவணை தவறிய சங்கங்கள் ஏதுவாக இருந்தாலும், அந்தச் சங்கத்திலே உள்ள போர்டில் உள்ள உறுப்பினர்களை தகுதியின்மை ஆக்குவது மட்டுமல்ல, ஆராய்ந்து, அல்லது ஆய்வு செய்து, பரிசீலனை செய்து அந்தச் சங்கத்தைக் கலைத்துவிட்டு புதிதாக ஒரு சங்கத்தை அந்த ஏரியாவிலே கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த போர்டை மட்டும் கலைத்து விட்டு அந்தச் சங்கத்தை அப்படியே இருக்க வைப்பதிலே பல பிரச்சினைகள் உருவாகக் கூடும். அல்லது அதிலே உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் கடன் வழங்குகின்ற அந்த தகுதியை இழந்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே மத்திய அரசு 60 சதவிகிதம் உள்ள சங்கங்களுக்கு மறுதகுதி உண்டு என்பதை, குறைந்தது இப்போது இருக்கின்ற மாதிரி 40 சதவிகிதம் தகுதியை அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய அந்தஸ்தை அந்தச் சங்கங்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கின்ற கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக நடைபெறுகின்ற சர்க்கரை ஆலைகள் பாங்குகள் இவைகளிலே ஓ.எம். போன்றவர்கள் அல்லது அந்தக் கேடரிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளை மாற்றுவதற்கு சங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. ஆலைகளிலே தவறுகள், மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன. ஏகாதிபத்தியம், சர்வாதிகாரம் நடைபெறுகிறது என்ற அளவுக்கு அதிகாரிகள் நடந்து கொள்கிறார்கள். அவர்களை மாற்ற அல்லது வேறொரு அதிகாரிகளை நியமிக்கக் கூடிய அளவுக்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] (திரு ஏ. எம். சேதுராமன்)

அந்தத் துறைக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வெளியிலே சட்டத் திருத்தத்திலே வருகின்றபோது அப்படிப்பட்ட பணியாட்களை மாற்றி எந்த ஒரு கூட்டு அமைப்பானாலும், கூட அந்தப் பணி செவ்வனே நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகவும், அந்தப் பணி செம்மையாக நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகவும், அதிகாரிகளை மாற்றி, நல்ல அதிகாரிகளைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசுகின்றபோது 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எந்த ஒரு தலைவரும் அல்லது நிர்வாகத்தினரும் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதாவது இப்போது இருக்கின்ற சங்கங்களில் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு, 6 அல்லது 7 ஆண்டுகளுக்கு மேலும் அவர்களுக்கு 2 முறைகள் அவர்கள் சங்கத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நீடிக்கின்ற தன்மை வருமானால், அவர்கள், 15, 20 ஆண்டுகளுள் அந்தச் சங்கத்தினுடைய முதலாளிகளாக ஆகி விடுகிறார்கள். அவர்கள் தலைவர்களாக இருப்பதற்கு பதில் ஏகாதிபத்திய உணர்வோடு சர்வாதிகாரியாக விளங்குகின்ற தன்மை ஏற்பட்டு விடும். புதிய உறுப்பினர்கள் அல்லது படித்தவர்கள், படித்த இளைஞர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அல்லது அந்தக் கிராமத்திலே திறமை பெற்றிருக்கிற பெண்கள் அந்தச் சங்கத்திற்கு ஒரு தலைவராக வர முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே தயவு செய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை திருத்தாமல் 6 ஆண்டுக்கு மேலாக தலைவராகவோ, பொறுப்பாளராகவோ அல்லது உறுப்பினர்களாகவோ இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமையைக் கொண்டு வர வேண்டும். வேண்டுமானால் அங்கே அந்தத் தலைவர்கள் 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உறுப்பினராக இருப்பதற்கு மட்டும் அனுமதித்தால் போதுமானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே ஆற்காடு தொகுதியில் திமிறு ஒன்றியத்திலே ஒரு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே துவங்கப்பட்ட விவசாயிகள் சேவை கூட்டுறவுச் சங்கம் 2 இலட்ச ரூபாயிலே இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்குக் கடனாக இருக்கிறது. பல பினாமி விவசாயிகள் முடியராலே பணம் எடுக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத அளவில் இருக்கிறது என்பதை நான் பல அதிகாரிகள் மூலமாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே அந்த 2 இலட்ச ரூபாய் எந்தக் காலத்தில் யாரால் இந்த மோசடி செய்ப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அதனுடைய வசூலைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த சொசைட்டியை இன்னும் கலைக்கவில்லை. அந்த சொசைட்டியினுடைய தலைவராகவும், உறுப்பினர்களாகவும், டைரக்டர்களாகவும் இன்றைக்கும் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த வகையில் எந்த உரிமையோடு அந்தச் சங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை இன்னமும் தெரியவில்லை, என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு ஏ. எம். சேதுராமன்]

அதே போன்று கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஆதி திராவிடர்கள், பழங்குடியினர் சமுதாயத்தில் இன்னும் நலிந்த பிரிவினர்கள் மற்றும் மகளிர் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டம் வகை செய்திருக்கிறது. இது உண்மையில் பராட்டுதற்குரியது, என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களை நியமனம் செய்கின்ற முறை வைத்திருக்கக்கூடாது. நியமனம் முறை என்பது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது. நல்லவர்கள் சிபாரிசின் பேரில் வருவதைவிட தேர்தலின் மூலம் அவர்களைக் கொண்டுவருவது சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆடு வளர்ப்புச் சங்கம், கழவை மாடுகள் வழங்குகின்ற சங்கம், பால்வளச் சங்கம், கூடை முடைவோர் சங்கம், நெசவாளர் சங்கம் போன்றவைகளில் ஆண்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும்கூட, அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவராக இருந்தாலும்கூட, பெண்கள் அங்கே முக்கியமான பொறுப்பேற்று வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துகின்ற ஒரு பொறுப்பிலே அவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள், என்ற உண்மையை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பெண்களுக்கு நிறைய அந்தச் சங்கங்களில் எல்லாம் உறுப்பினர்களாகச் சேருவதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் கிராமத்தில் இருக்கின்ற சங்கங்கள் அல்லது புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்ற சங்கங்களிலே எல்லாம் பெண்கள் முழுமையாக பங்கேற்று அவர்களே தலைவர்களாக, அல்லது உப-தலைவர்களாக, அவர்களை டைரக்டர்களாக, உறுப்பினர்களாக இருந்து சங்கத்தை நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏன் என்றால், பெண்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்து தலைவர்களாக இருந்து, செயல்படுகின்ற சங்கங்களில் நிச்சயமாக ஊழல்கள் வராது. அவர்களுடைய பொறுப்பு அதிகமாகி, இலாப நஷ்டங்களை சரிவர கண்காணித்து, அந்தச் சங்கத்தை மேலும் வளர்ப்பதற்கு முனைவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின். அந்த அளவுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நாட்டிலே அதிகமாகக் கொண்டுவர வேண்டும், கிராமப்புறத்திலேயும், மற்ற பஞ்சாயத்துக்களிலேயும், ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தை விரைவு படுத்தி கிராமத்திலே ஒரு சங்கம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளாக இருக்கின்றவர்கள் ஏதோ சங்கமும், அல்லது அரசாங்கமும் நம்முடைய கைக்குள் இருக்கிறது என்று அவர்கள் அந்தச் சங்கத்திலே இருக்கின்றவர்களை நிரப்பாமல் அல்லது அந்தச் சங்கத்தினுடைய நோக்கத்திலே வேறு யாராவது கைவைக்காமல் இருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு சங்கம் ஏற்படும் என்பதையும், இளைஞர்களாக அதிலும் அதிகமாக படித்தவர்கள் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே ஈடுபடவேண்டும், அப்படி ஈடுபட்டு அவைகளைச் சிறந்த முறையில் நடாத்திச் செல்லக்கூடிய அந்தத் திறமையை அந்த வாய்ப்பை அவர்களுக்கு உருவாக்கி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னை பேச வைத்தமைக்காக நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14]

(பிற்பகல் 12-10)

*!திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்ட முன் வடிவின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் இங்கே நிற்கிறேன். ஏற்கெனவே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களின் ஒரு பகுதியைத் தோழர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொல்ல விட்டுப்போன சில விஷயங்களைக் குறித்து மட்டும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தச் சட்டத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் இதற்கு முன்பு இருந்த சட்டங்களிலே நலிந்த பிரிவினருக்கோ, அல்லது பெண்களுக்கோ அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கோ, பழங்குடி மக்களுக்கோ இதிலே பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. ஆனால், இன்று அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாவிட்டாலும் அவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தின் எண்ணம் இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வரப்பட்டு இருப்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. அதிலும் ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்களையும் தேர்தல் மூலமாகக் கொண்டு வரலாம். அப்படி ஒரு உத்தரவு வந்தால் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டதால் ஏற்பட்ட சூழ்நிலை இதற்கும் வந்துவிடுமோ என்ற கருத்திலே அதைத் தற்போது வலியுறுத்தாவிட்டாலும், வருங்காலத்தில் அத்தகைய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தேர்தல் நடத்தப்பட்டு பல ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. அதனால் பெரும்பகுதி ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் தேர்தல் இல்லாமல், தனி அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கம் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்த வேண்டும் என்று முயற்சித்தாலும் இடையிலே ஏற்பட்ட பல்வேறு சங்கடங்களின் காரணமாக அதைச் செய்ய முடியவில்லை. சென்ற சட்டமன்றத்திலேயே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்த போதிலும், இடையிலே இந்திரா அரசு ஆட்சியைக் கலைத்து விட்டதால், அது போய்விட்டது. சென்ற ஆண்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டபோது இங்கே ஏற்பட்ட பல்வேறு சங்கடங்கள் காரணமாக அது அடுத்த கூட்டத் தொடருக்கு தள்ளிப் போடப்பட்டு, இந்தக் கூட்டத் தொடரில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட போதிலும், அது பாதி வழியில் நிறுத்தப்பட்டு, அடுத்த கூட்டத் தொடருக்குத் தள்ளிப்போடும் நிலைமையிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு சோதனைகள், சங்கடங்கள் வந்தபோதிலும், இந்தச்

[1983 பிப்ரவரி 14]

(தரு பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்)

சட்டத்தை நிறைவேற்ற எல்லோரும் சேர்ந்து இருந்து, சீக்கிரமாக இதை நிறைவேற்றி, சீக்கிரம் தேர்தல் நடத்துவதற்கான குழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீண்டும் வற்புறுத்துகிறது.

நேற்றைய தினம் பேசும்போது, எப்போது தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று குறிப்பிட்டு நான்—குறுக்கிட்டுக் கேட்கையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள்—நிச்சயமாகத் தேர்தல் எப்போது நடத்தப்படும் என்பதைக் கூட இந்தச் சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்படும்போது தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்காரும் இந்தத் தேர்தலை உடனடியாக நடத்துவதற்கு முறையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தங்களைப் பற்றி அரசு கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலே நான் ஒரே விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பக்கம் 18-லே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால்—ஏற்கெனவே நான் கூறியதைப் போல நலிந்த பிரிவினர்கள், ஆதிதிராவிடர்கள், பழங்குடி மக்கள் அல்லது இதர மக்கள் ஆகியோர் இந்த ஸ்தாபனங்களில் அங்கம் வகிக்க வேண்டும் அல்லது இடங்கள் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு இருப்பது “வேக்”-ஆக இருக்கிறது. “தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் ஒருவரையும் அல்லது பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர் ஒருவரையும் அல்லது மகளிர் ஒருவரையும் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப நியமிக்க வேண்டும்”.

இப்படி நியமிக்கின்ற அதிகாரம் யாருக்கு என்பது தெளிவாக இல்லை. எத்தனை பேர் என்பதும் தெளிவாக இல்லை. ரிஜிஸ்டிராருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைத் தொடர்ந்து இது வருவதால், இந்த அதிகாரமும் ரிஜிஸ்டிராருக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது போர்ட்டுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றித் தெளிவாக வரையறுக்க வேண்டும். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், போர்ட்டுக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமே தவிர, பதிவாளருக்கு அந்த அதிகாரம் கொடுப்பது சரியாக இருக்காது என்பதாகும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் இந்தப்பிரிவு திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திருத்த அறிக்கை பக்கம் 24-இல் குழு உறுப்பினர்கள் தேர்வு பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “பதிவான சங்கத்தின் குழு உறுப்பினர்கள், அந்த பதிவான சங்கத்தின் உறுப்பினர்களால் நிர்ணயிக்கப்படும் முறையில் வாக்குச் சீட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்” என்று இருக்கிறது. இந்த வாக்குப்பதிவு தற்போது இரகசியமான முறையில் நடைபெறு

1983 பிப்ரவரி 14]

(திரு பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்)

கிறது. அதாவது இரகசிய வாக்கு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இதில் இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையில் இல்லாமல் நேரடியாக 'கை தூக்கு' மூலம் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய ஒரு அபாயம் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அப்படி இருக்கக் கூடாது. இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலமாகவே தேர்ந்தெடுப்பது தான் சரியாக இருக்கும் என்பது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்து.

பிரிவு 88-லே ஏதாவது தவறுகள் நடைபெற்றால் அவற்றைப் பரிசீலிப்பது என்ற முறையிலே அல்லது விசாரிப்பது என்ற முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகை இருக்கிறது. ஏதாவது தவறு நடந்திருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அந்த போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதே தவிர, கூட்டுறவுத் துறையின் சார்பிலே அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க விதி இல்லை. எல்லோரும் சேர்ந்துதான் தவறு செய்கிறார்கள். அப்படி தவறு செய்யும்போது டைரக்டர்களுக்கு தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. அதிகாரிகளுக்கு டிபார்ட்மென்ட் நடவடிக்கை என்று சொல்கிறார்கள். அது சரியல்ல. டைரக்டர்களுக்கு என்ன தண்டனை வழங்கப்படுகிறதோ அதே தண்டனை அதிகாரிகளுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். டைரக்டர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான விசாரணை நடத்தப் பெற வேண்டும்; ஒரே மாதிரியான தண்டனையும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

அதிகாரிகள் மீது டிபார்ட்மென்ட் நடவடிக்கை என்று சொல்லி, ஏதோ ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதிலும் பல ஆண்டு கழிந்து விடுகிறது. இறுதியில் அவர்களுக்கு அளக்கும் தண்டனை 'ட்ரான்ஸ்ஃபர்' அவ்வளவுதான். இல்லை என்றால் ஓராண்டுக்கு இன்கிரிமென்ட் நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறது. இந்தப் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட டைரக்டர்களை நீக்கிவிட்டு, நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியை அப்படியே வைப்பதோ, நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதோ சரியல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் நிவசாயிகளாக தொழிலாளியாக இருக்கலாம்; சட்டங்களைப் பற்றிய தெளிவான அறிவு இல்லாதவர்களாக இருக்கலாம். அவர்களுக்குத் தண்டனை அளித்துவிட்டு, எல்லாம் தெரிந்தவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கக்கூடாது என்ற பாகுபாடு இருக்கவேண்டாம். கிராமத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். "மாமியார் உடைத்தால் மண் குடம், போனால் போகட்டும்; மருமகள் உடைத்தால் பொன் குடம், ஐயோ போய்விட்டதே" என்று சொல்வது போல இது இருக்கிறது. அப்படி இருக்கக் கூடாது என்பது எங்களுடைய கருத்து. அதிகாரிகளுக்கு 'லீனியன்ஸ்' காட்டக்கூடாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(திரு பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்) [1983 பிப்ரவரி 14]

அடுத்து, இந்த அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பது பற்றி ஏற்கெனவே சொன்னார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே பரிசு வழங்கும் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. பரிசு வழங்கப்படுவதற்குரிய சங்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரம் அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அதிகாரிகள் பாரபட்சம் காட்டாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு நடைமுறையில் அப்படி இல்லை. மாவட்டத்தில் நல்லமுறையில் செயல்படக்கூடிய கூட்டுறவு பண்டகசாலை எது என்று தேர்வு செய்து, அதற்கு பரிசு வழங்கும் முறை இருக்கிறது. அதற்கென்று ஒரு விழா நடைபெறுகிறது. அந்த விழாவிலே பரிசு வழங்குகிறார்கள்.

பரிசளிப்புக்குத் தேர்வுசெய்வதிலே எந்த அளவுக்கு பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், கிலோ 3.50 ரூபாய்க்கு விற்கும் போது கூட தேவையான அளவுக்கு அரிசியை கொள்முதல் செய்து ஸ்டாக் வைத்து, பின்னர் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த விலைக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு 2.40 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். ஆனால், வெளியே அரிசி விலை கிலோ 3.50 ரூபாய். ஒரு கிலோவில் 1.10 ரூபாய் குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள்; அசே நேரத்தில் லாபத்தில் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்த கிராம சொசைட்டியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் அல்லாம் நல்ல பயனடைந்திருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் கிலோ 2.80, 2.90 க்கு வற்ற ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு பரிசு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அது இருப்பது திருநெல்வேலியிலே பேட்டை என்ற இடத்தில். அது ஒரு கூட்டுறவு மில்லைச் சேர்ந்த ஸ்டோர். அந்த ஸ்டோருக்கு நல்ல முறையில் செயல்பட்டது என்று சொல்லி பரிசு வழங்கப்படுகிறது. இது என்ன நியாயம்? அதிகாரிகள் இப்படி பாகுபாடு காட்டலாமா?

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நியாயமான முறையில் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து, நல்லமுறையில் லாபம் ஈட்டும் ஒரு சங்கத்திற்கும் விழாவிலே பரிசுகொடுப்பதற்கு தேர்வு செய்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் விக்கிரமசிங்கபுரம் தொழிலாளர் கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் சங்கம் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அதிகமாக டிவிடன்ட் வழங்கியிருக்கிறார்கள். மத்திய வங்கியிலிருந்து கூட அவர்கள் கடன் வாங்கவில்லை. அவர்களுடைய சொந்த பணத்தை வைத்தே குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுத்து, அதன் மூலம் நல்ல லாபம் ஈட்டியிருக்கிறார்கள். தனியாக அரசாங்கத்திலிருந்து அனுமதி பெற்று 15 சதவிகிதம் வட்டிக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த சொசைட்டிக்கு பரிசு கிட்டியாது. 14 சதவீதம் வட்டிக்குக் கொடுத்த வேறு ஒரு சொசைட்டிக்கு பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அர்ப்பண

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்]

பாங்கு என்ற காரணத்தால் 14 சதவீதம் வட்டி என்றாலும் அதற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? இப்படி செயல் படுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் அவர்கள் எப்படி செயல்படுவார்கள், எந்த அளவுக்கு பாரபட்சம் காட்டுவார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ஏற்கனவே கூட்டுறவுப் பதிவாளருக்கு பல அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் செயல்படக்கூடிய முறை சரியல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

அதே போல இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் சுட்டிகாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திலேயே திருத்தமாக அதனை எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, பின்னாலே அதனுடைய விதிகளை நிர்ணயிக்கின்ற போதாவது நான் சொல்வதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிர்வாகச் செலவு 3 சதவீதத்திற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறது. நான் அரசை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் நிர்வாகச் செலவு 3 சதவீதம் என்று இருக்கக் கூடாது. வேண்டும் என்றால் 1 அல்லது 2 சதவீதம் என்று இருக்கலாம். பெரும்பாலான சொசைட்டிகளில் அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலெல்லாம் 6 சதவீதம் 7 சதவீதம் என்ற நிலைமையில்தான் இந்த நிர்வாகச் செலவு இருக்கிறது. ஆகவே 3 சதவீதம் நிர்வாகச் செலவு என்ற பெயரால் அந்த நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளை கொடுக்க முடியாத ஒரு அபாய நிலை ஏற்பட்டதால் அதனை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்கொரு பிரச்சினையையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விக்கிரம சிங்கபுரம் என்னும் இடத்தில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியோடு கொள்முதல் செய்கிற அரிசியை, ஒரு கிலோ ரூபாய் 3-05 பைசாவிற்கு விற்கிறார்கள் சன்னரக அரிசியை. அதே அரிசி சென்னையிலும் மதுரையிலும் 6 ரூபாய் கூட கிடைக்கவில்லை. ஆனால் சமீபத்திலே அரசாங்கம் இதுவரையில் கொடுத்திருந்த ஒரு சலுகையை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். என்ன சலுகை? கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நேரிடையாக கொள்முதல் செய்தால், அந்தக் கொள்முதலிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய செலவியை கொடுக்க வேண்டாம் என்று ஏற்கனவே அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவை போட்டிருக்கிறது.

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

அந்த உத்தரவின் பிரகாரம் தான் இப்போது கொள்முதல் செய்யப்பட்டு குறைந்த விலையில் அரிசியைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு விக்கிரம சிங்கபுரத்திலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள அம்பாசமுத்திரம் போன்ற இடங்களிலும் சன்ன ரக அரிசியின் விலையை ஒரு கிலோ 3.60க்கு மேல் போகாமல் இருக்கும் வகையில் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இப்போது அந்த உத்தரவை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். என்ன உத்தரவை? 50 சதவீதம் லெவி அளிக்கப்பட வேண்டும்—நெல் கொள்முதல் செய்யும் நேரத்தில் என்னும் விதிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு முதலில் ரத்து செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் தற்போது அது கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், அவைகள் நேரிடை கொள்முதல் செய்தாலும் அவர்களும்—அந்த 50 சதவீதம் லெவி கொடுக்க வேண்டும் என்று. இப்படி அந்த விலையையும் இதிலே ஏற்றி, இன்று வெளியிலே என்ன விலைக்கு அரிசி விற்பனைக்கு வருமோ, அதே விலைக்குத்தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் விற்பனை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகத்தான் விலை ஏற்றத்தை தடுக்க முடியும் என்று அரிசி, கோதுமை, மைதா போன்றவைகளை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் வழங்குகிறோம். அதன்மூலம் ஓரளவுதான் விலையை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்றாலும் கூட, ஓரளவிற்காவது விலையைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருந்த போதிலும் கூட, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கூட, கொள்முதல் 50 சதவீதம் நெல்லை அரசுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்கிற விதியினை மீண்டும் கொண்டுவந்தால் குறைந்த விலையில் அரிசி மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்வதற்கு பதிலாக, அந்த வாய்ப்பை இழக்க நேரிடும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் ஒரு விஷயம். அதிகாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில் எப்படி பாகுபாடாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அம்பைத் தொகுதி அகஸ்தியாபட்டியிலே தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு வீடு கட்டும் சொசைட்டி இருக்கிறது. அந்த சொசைட்டி ஆரம்பிப்பது கிட்டத்தட்ட 16 ஆண்டுகள் ஆகி விட்டது. அது இப்போது வரையில் தன் மகாசபையை கூட்டவில்லை. ஆண்டு விழாவுகளை நடப்பது இல்லை. டைரக்டர்கள் மீட்டிங்கும் சரியாக நடப்பது இல்லை. மெம்பர்கள் மொத்தம் 25 பேர்கள். அதிலே 15

1983 பிப்ரவரி 14] [தரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்]

பேர்கள் கையெழுத்துப்போட்டு மகாசபை கூடலாம் என்றாலும் கூடுவதில்லை. ஏனென்றால் 10 ஆண்டுகளாக செயல்படுத்தப் பட்டுவந்த அந்த கணக்குகள் எல்லாம் இதுவரையில் ஆடிட் செய்யப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் 10 ஆண்டுகளாக பலமோசடிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

அதனால் கணக்குகள் சரியாக்கப்படாமல், அதை எப்படி சரிசெய்வது என்பதுபற்றி டிபார்ட்மெண்டிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மகாசபை கூட்டத்தை தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அங்கே இருக்கக்கூடிய சில முக்கியமான நபர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அந்த சொசைட்டிக்குச் சொந்தமான பல நிலங்கள் இருக்கின்றன. அது 1938 ஆம் ஆண்டு நமது மறைந்த ஜனாதிபதி கிரி அவர்கள் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருந்தபோது, அவர்கள் முயற்சியினால், தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக அந்த இடம் வாங்கப்பட்டது. அது அந்த சொசைட்டிக்குச் சொந்தம். இப்போது என்ன நிலை. இப்போது அந்த தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த மில் மேனேஜ்மெண்ட் பெங்களூரிலிருந்து ஹெலிகாப்டரில் வந்து இறங்குவதற்கான மைதானமாக அந்த இடம் உபயோகப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மேலதிகாரிகள், பெரிய அதிகாரிகள் ஆகியோர்களின் டென்னிஸ் விளையாட்டு மைதானமாகவும் பயன்படுகிறது.

அதிலே தொழிலாளர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு மகஜர் என்ற பெயரில் தொழிலாளர்களுக்கான இன்ஷூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டும் என்று அந்த 3 ஏக்கர் நிலத்தை அதற்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தாலும், ஸ்டோர் பிராஞ் கட்டிடம் கட்ட இடம் கேட்டாலும் மகாசபை வரட்டும், மகாசபை வரட்டும் என்று சொல்லி காலம் தாழ்த்திக் கொண்டே ஏமாற்றப்படுகிறது. ஏனெனில் அதைக் கொடுத்து விட்டால் தம்முடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு இல்லாமல் போய் விடுமே என்பதற்காகத்தான் மில் அதிகாரிகள் இப்படிச் செய்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்த தொழிலாளர்களில் யாராவது வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக மனு கொடுத்தால், அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு பதிலாக தங்கள் இஷ்டம் போல அதனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதேபோல வீரவநல்லூரிலே ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலே உள்ள அதன் செயலாளர் படிப்படியாக 2 ஆயிரம், 4 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் என்று கையாடி கடைசியாக 11 ஆயிரம் ரூபாய் கையாடல் செய்திருக்கிறார். அவரை கட்டாயப்படுத்தி அந்தப் பணத்தை கட்டவைக்க வேண்டும் என்கிற முயற்சி வேறு மாதிரியாகப் போய்விட்டது. அரசாங்கத்திலே அந்தப் பணத்திற்கு என்ன செய்வது, யாரிடம் வசூல் செய்வது என்று தெரியாமல் விழிக்கக்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்] [1983 பிப்ரவரி 14]

கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு குற்றத்தை விசாரியுங்கள் என்று சொன்னால் டிபார்ட்மெண்டினர் அதைக் காலா காலத்தில் விசாரிக்காமல் இருப்பதினாலேயே இந்த நிலை. அதேபோல வீரவநல்லூர் தொழிலாளர் கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் சங்கம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அங்கும் பல மோசடிகள் நடைபெற்று, அவர்கள் கூட வேறு இடத்திற்கு போய் விட்டார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பல மோசடிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் காலாகாலத்தில் விசாரிக்க வேண்டும் என்றால் அதாவது உதாரணமாக சேர்மாதேவி பஞ்சாயத்தின் ஈ. ஓ. கூட்டுறவு இது குறித்து சென்று விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் அவர்கள் விசாரிக்கிறோம், விசாரிக்கிறோம் என்று நாளைக் கடத்திக் கொண்டு போகின்ற நிலைமைதான் இருக்கின்றது.

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய சின்னச்சின்ன கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பெரும்பாலும் வாடகைக் கட்டிடங்களில்தான் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அரசு மானியம் தந்து கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பது போன்று இதற்கும் அரசு மானியம் தந்து அதிலிருந்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்க தரப்பிலே இருந்து மட்டுமல்லாது கூட்டுறவு அதிகாரிகளும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் ஏதாவது வாங்கவேண்டும் என்றால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதே தரமான பொருட்கள் வெளியே கூட்டுறவுச் சங்கத்தைவிட குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கின்றது என்றால் வாங்கலாம்.

காலண்டர் அச்சடிக்கின்றபோது அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று அதாவது கூட்டுறவுப் பதிவாளர் அனுமதி பெற்று அடிக்க வேண்டும் என்றால் நாம் கொடுப்பது எவ்வளவு? ஆயிரத்திற்கு 2,000 ரூபாய்க்கு மேலே போகக்கூடாது என்று ஒரு விதிதாச் சாரம் போடுகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலே செங்கற்பட்டிலே உள்ள அச்சகத்திலே போய் கேட்டால் 2,500 ரூபாய் சொல்கிறார்கள். அதேமாதிரி சிவகாசியிலே ஒரு கூட்டுறவு அச்சகம் இருக்கின்றது. அது எங்கே இருக்கின்றது என்று தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், கிடைக்கவில்லை. எங்கோ ஒரு மூலையிலே போட்டு மட்டும் தொங்குகிறது. ஆனால் அச்சகம் கிடையாது. அது கூட்டுறவு அச்சகம். அப்படிப்பட்ட அச்சகத்திற்குப் போனால் அவர்கள் பக்கத்திலே கொடுத்து அச்சடித்து வாங்கி அதன்பேரில் பில்லையும் வாங்கிக்கொண்டு இவர்களுடைய சீலைப் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள், இதுதான்

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

நடக்கின்ற விவகாரம். அங்கே வாங்கியபிறகு இங்கே மாமூல் கொடுத்து, பிறகு இங்கிருந்து மாமூல் கொடுத்து வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கின்றதல்லவா? ஆகவே கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் வாங்கவேண்டும் என்று வருகின்றபோது இப்படிப்பட்ட சில மோசடிகள் நடக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் கிடைப்பது போன்று அதே தரமான அதே சரக்குகள் அதைவிட குறைந்த விலைக்கு கிடைத்தால் அடுத்த இடத்திலே வாங்குவதற்குரிய முறையினை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்றைக்கு காலண்டர் என்பது மட்டுமல்ல. பல்வேறு விவகாரங்கள் நான் சொல்லி இருக்கிறேன். ஜே. சியிலே பருப்பு கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு குவிண்டால் பருப்பு 450 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகின்றது ஒரு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு. ஆனால் அதே பருப்பை யார் சப்ளை செய்கிறார்களோ அதே நபர் டென்டர் கொடுக்கிறார் 400 ரூபாய் ஒரு குவிண்டால் என்று. ஒரு குவிண்டாலிலே 50 ரூபாய் என்றால் ஒரு கிலோவிற்கு 50 பைசா அதிகமாக வருமா வராதா? இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விதமான நடைமுறைகளை மாற்றியமைப்பதற்கான முறையிலே பின்னால் சூல்ஸ் வரும்போது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு சீக்கிரமாகத் தேர்தலை நடத்துவதற்கான முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கூட்டுறவு சட்ட முன்வடிவினைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை இனி வரக்கூடிய சட்டமன்றத்திலே நாம் முழுமையாகப் பாஸ் செய்ய இருக்கிறோம். அப்படி இந்தச் சட்டத்தைப் பாஸ் பண்ணியதற்குப் பிறகு ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கான தேர்தலை நடத்தினால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இன்றைக்கு இரண்டாண்டு களுக்கும் மேலாக தனி அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களை மேலும் ஒரு ஆண்டு நியமிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கின்றது. நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டசபையினைக் கலைக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள் நான் பழைய கதையைச் சொல்கிறேன்—அப்படி சட்டசபை கலைக்கப்பட்டு ஜனாதிபதி ஆட்சி வருகின்றது என்றால் 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக தேர்தல் வந்துவிடுகின்றது. அதற்குமேல் போனதில்லை. அதேமாதிரியான நிலைமையே இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்தவரையிலேயும் வைத்துக்கொண்டால் குறைந்தது ஓராண்டுக்குள்ளாக வாவது தேர்தலை நடத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1983 பிப்ரவரி 14]

அடுத்து இன்று காலையில் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அரிசன் என்று சொல்லக்கூடாது ஆதி திராவிடர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். அரிசன் என்ற பெயரை வைத்தவர் மகாத்மா காந்தி அவர்கள். அவர்கள் அவதரித்த காரணத்தால்தான் என்னைப்போன்ற குப்பை மேட்டிலே, குடிசையிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாம் இங்கே வந்து அமர்ந்திருக்கிறோம். எனவே காந்தியார் அவர்கள் பல பிரிவுகளாக இருந்த மக்களை ஒன்று சேர்த்து அரிசன் என்று பெயர் சூட்டினார். அதைச் சொல்லவேண்டாம் என்று சொல்வது நியாயமில்லை. எனவே அரிசன் பிரதிநிதி ஒருவரையும் பெண் பிரதிநிதி ஒருவரையும் நியமிக்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது மிகவும் பாராட்டுக்கு உரிய ஒன்றாகும். ஆனால் நினைக்க வேண்டும் என்று இருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி கட்டாயம் நியமிக்கவேண்டும் என்ற வகையிலே சட்டத்திலே உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30.]

இந்த தேர்தல் பற்றி நேற்றைய தினம் நான் மதுரைக்குச் சென்று இருந்தேன். அப்போது நான் சொன்னேன், கட்டாயமாக இன்று போகவேண்டும் அங்கே கூட்டுறவுத் துறையிலே பேச வேண்டும் என்று. ஆறு ஆண்டுக்கு இரண்டு முறைக்கு மேல் அதிலே தலைவராக இருக்கக்கூடியவர்கள் அங்கம் வகிப்பவர்கள் வெளியே போகவேண்டும், அடுத்து வேறு நபர்கள் வரவேண்டும் என்ற நல்ல அருமையான ஒரு திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதை கண்டிப்பாக வரவேற்றுப் பேசவேண்டும் என்று சொன்னபோது அதிலே சில பேர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. சில பேருக்கு பிடிக்காமல், அப்படி என்றால் நீங்கள் மட்டும் சாகும் வரைக்கும் எம். எல். ஏ.வாக இருக்கலாமா? நீங்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடியவர்கள்தானே. சட்டமன்றத்திலே தீர்மானத்தை போடுங்கள், சட்ட மன்றத்திலே தீர்மானத்தைப் போட்டு சட்டசபைக்கு கூட 2 முறை தான் இருக்கவேண்டும் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்புறம் எங்களையும் நிறுத்தச் சொல்லுங்கள் என்று சட்டசபையில் பேசுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கூட இது பெரிய பெரிய துறைகளுக்கு சாலச் சிறந்ததாக இருக்கிறது. பெரிய நூற்பாலைகள், கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், சென்டிரல் பாங்க், அதிகப்படியான பணம் டிரான்சேக்ஷன் ஆகிக்கொண்டிருக்கிற நிறுவனங்கள் அதற்கு நிச்சயமாக இது பொருந்தும், கண்டிப்பாக இதை அமுல் நடத்தவேண்டும். 2 முறை இருந்தவர்கள் மறுபடியும் இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை உருவாக்குவதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கீழ் நிலையிலுள்ள அதாவது கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஏ.சி. எஸ். கூட்டுறவு நாணயசங்கங்கள், பால் பண்ணைகள், கிராமப் புறங்களில் உள்ள வீடு கட்டும் சங்கங்கள் இதில் எல்லாம் யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். 10 ஆண்டுகள், 12 ஆண்டுகள் யாராவது இருந்துவிட்டு போகட்டும் என்ற நிலையை உருவாக்கினால்தான் அது நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இதற்கு ஒரு உதாரணமாக சொல்கிறேன். என் சொந்த ஊரிலே சொல்கிறேன். கூட்டுறவு நாணய சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார். அவர் ரொம்ப நாளாக இருந்தார். ரொம்ப நாணயமானவர். நான் பெயர் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர் ஒரு முறை எனக்குத் தெரியாமல் ராஜினாமா செய்துவிட்டார். இன்னொருவர் தலைவராக வந்தார். அவரை வைத்துக்கொண்டு இலாகாவின் ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக மண் எடுத்தோம், மண் எடுத்தோம் என்று சொல்லி 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு செக் போட்டுவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் இருப்பதற்கு கிராமப்புறங்களில் மாற்ற வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல் இன்றைக்கு நம் நிலவள வங்கிகள், மத்திய வங்கிகள், சூப்பர் மார்க்கெட் இதில் எல்லாம் மாறுதல் செய்வது இல்லை. எத்தனையோ ஆண்டுகள் 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் என்று இருக்கிறார்கள். சிலர் ரிடையர் ஆகும் வரை ஒரே இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அது நல்லதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் யோசனையில் எடுத்துக் கொண்டு 10 ஆண்டுகள் ஒரு இடத்தில் இருந்தால் பிறகு வேறு இடங்களுக்கு மாற்றினால்தான் அது நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பதிவான சங்கங்களுக்கு அரசாங்கமும் முதலீடு செய்கிறது. நம் பொது மக்களுக்கும் பங்கீடு கொடுக்கிறோம். அதற்கு உதாரணம் அலங்காநல்லூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை, அது பழைய காலத்தில், என்னுடைய காலத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் நான் எல்லாம் முன்னின்று நடத்தியது. 30 இலட்சம் ரூபாய் பங்குத் தொகை வசூல் செய்தோம். அரசாங்கம் 90 இலட்சம் ரூபாய் பங்குத் தொகை கொடுத்தது. அது கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி ரூபாயில் பெரிய நிறுவனத்தை நிறுவினோம். அந்த மில்லைக் கட்டி அதில் சர்க்கரை ஒரு நாள் அரைத்து எங்களுக்கு எல்லாம் நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு கிலோ சர்க்கரை கொடுத்தார்கள். அதற்கு பிறகு 1967-ல் தேர்தல் வந்தது. நான் வெளியே வந்துவிட்டேன். 1,500 டன் ஒரு நாளைக்கு அரைக்கக்கூடிய 1½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்துடன் போட்டு நடத்தக்கூடிய அந்த பெரிய சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து இதுவரைக்கும் ஒரு பைசா கூட லாபம் இல்லை என்றால் அது எவ்வளவு ஒரு பெரிய மன வேதனையை அளிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1983 பிப்ரவரி 14]

அடுத்து, ஒரு பள்ளியினுடைய தலைமையாசிரியர், ஸ்வாமிகள் அவர்கள் உள்ள ஒரு கிறிஸ்துவ இன்ஸ்டிடியூஷனுக்குச் சென்று இருந்தேன். ஐயா நான் ஒரு ஏழை, அதிலும் நான் ஒரு எம்.எல்.ஏ. அதில் நான் ஒரு டைரக்டர், பணம் 3 லட்சம் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்றேன். அவர், காப்பி, பலகாரம் எல்லாம் கொடுத்தார். பிறகு ஒரு தட்டில் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க் கான் செக்கை ஆடாமல், அசங்காமல் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்த பணத்தை கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் இந்த சர்க்கரை ஆலையில் பணம் போட்டோமே அது என்ன ஆனது என்று நினைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. எனவே மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதில் சற்று தனி கவனம் செலுத்தி இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் போக்க, லாபமாக இருக்குமானால், அந்த பங்குத் தொகை போட்டவர்களுக்கு அதாவது சேர் கேப்பிடல் போட்டவர்களுக்கு அந்த லாபத்தில் இருந்து ஒரு பகுதியை பிரித்து கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973-74 பிரிவின்படி நாம் பணியாளர்கள் விஷயம் எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜிலிருந்து பெயர்களை வாங்கி சில கூட்டுறவு நிர்வாகங்கள், ஸ்தாபனங்கள் சில பேர்களை வேலைக்கு வைத்துவிட்டார்கள். அப்படி வேலைக்கு வந்தவர்கள் 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்து இருக்கிறார்கள். இப்போது மறுபடியும், எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜிலிருந்து வந்த ஆட்களின் நியமனம் செல்லாது என்று சொல்லி தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்து இருப்பதாக தெரிகிறது. அதிலே கிட்டத்தட்ட 100 பேர்களுக்குமேல் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து இந்த கூட்டுறவுத் துறையிலே வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, எல்லாத் துறைகளிலும் அரிசனம், அரிசனம் என்று சொல்லி 18 சதவீதம் பூர்த்தி செய்யப்படுவது இல்லை. தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே சற்று தனி கவனம் செலுத்தி இந்த 18 சதவீதம் முழுமையாக பூர்த்தி செய்யப்படுவதற்கு வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பெரிய விஷயத்தை நான் கேள்வி மூலமாகக் கேட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒத்துக்கொண்டார்கள். சில நேரங்களிலே ஏ.சி. எஸ்.ஸிலே இரவுக் காவலர்களை நியமிக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியிலே பள்ளப்பட்டி என்ற ஊரிலே ஏ.சி. எஸ்.ஸிலே ஒரு இரவுக் காவலர், சின்னக்காளை என்பவர் —அவர் அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்—நியமிக்க

[1983 பிப்ரவரி 14] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கப்பட்டார். அவர் 10, 15 ஆண்டுக்காலம் தாற்காலிகமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் இரவு காவலில் இருந்த போது 3 லட்ச ரூபாய் நகையும் 80 ஆயிரம் ரூபாய் பணமும் அங்கே இருந்தது. அவர் காவலில் இருந்தபோது சில திருடர்கள் சென்று அவரோடு மல்லுக்கட்டி, அவரை அறுத்து அப்படியே ஒட்ட வைத்து விட்டனர். பூட்டைத் திறந்திருக்கிறார்கள், திறக்கமுடிய வில்லை. அவர் இறந்து விட்டார். நம்முடைய முதலமைச்சர் ஆட்சியிலே பாம்பு கடித்து செத்துவிட்டால் அதற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் ; மரத்திலே இருந்து விழுந்து செத்தால் அதற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் ; கிணற்றிலே தவறி விழுந்து செத்தால் அதற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய்; கல் உடைக்கும்போது செத்தால் அதற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய்; ஆனால் நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறையிலே 10, 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்த ஒரு ஏழை—சிறிய வயதுள்ள 3 குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு—இறந்துவிட்டார் என்றால் பத்தா யிரமும் கொடுக்கவில்லை. முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து கொடுங் கள் என்று பல முறைகள் அமைச்சரிடத்திலே நான் சொல்லியும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலே அவைந்து அவைந்து கால் வயந்துபோய் எப்படியோ ஆகட்டும் என்று நான் பேசாமல் இருந்துவிட்டேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இப்படிப்பட்ட கேஸ்களிலே எல்லாம் தனிக் கவனம் செலுத்தி இந்த அரசுத் துறையிலே பணியாற்றக் கூடியவர்கள் பணியிலே இருக்கும்போது இறந்தால் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுத்து 10 ஆயிரம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலக் குடியேற்றம் என்ற முறையிலே நாம் கூட்டுறவுத் துறையிலே சங்கங்களை அமைத்து அதன் மூலமாக விவசாயம் செய்யச் சொல்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே நான் பழைய சட்டமன்றத்தில் இருந்தபோது, 1957 முதல் 1967 வரைக்கும் இருந்தபோது என் தொகுதியிலே சந்தலூர், சின்னமநாயக்கன் கோட்டை ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுத்து வேண்ட் காலனைசேஷன் ஸ்கீம் என்ற ஸ்கீமை ஏற்படுத்தி கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து ஆறாயிரம், ஆறாயிரம் கிணறு வெட்டுவதற் காகக் கடன் கொடுத்து இன்று வரை ஏதாவது பலன் அளித்ததா என்றால் பலன் அளிக்காமல் இருக்கிறது. மறுபடியும் போய் அவர்கள் கடன் கேட்டால் உங்களுக்கு முன்பு கொடுத்த கடனைக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை வரும்போது மறுபடியும் நாம் செய்யவேண்டிய வேலை என்ன வென்றால் அந்த சொசைடிகளுக்கு புத்துயிர் கொடுத்து மறுபடியும் கடனைக் கொடுத்து கிணறை வெட்டச் சொல்லி—அவர்கள் ஏற்கனவே பம்பு செட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், தண்ணீர் உற் பத்தியை அதிகமாக அவர்களுக்கு செய்து கொடுத்து—விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் நாம் கொடுத்த கடன்களை

[தரும் ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1983 பிப்ரவரி 14]

ரைட் ஆப் செய்துவிட்டு அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துக் கொடுத்து விவசாயம் செய்யுங்கள் என்ற நிலைமையை உருவாக்கினால் கூட சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு நிலவள வங்கி என்று இருக்கிறது, இதற்கு முன்னால் லேன்ட் மார்ட்கேஜ் பேங்க், நில அடமான வங்கி என்று இருந்தது. அப்போது முன்கடன் தீர்ப்பதற்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இடையிலே அது நிறுத்தப்பட்டு இருந்தது. மீண்டும் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு உயிர் கொடுத்து அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கலாம் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், நான் அதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நம்முடைய நிலவள வங்கிகளையும், கூட்டுறவு அர்பன் பாங்குகளையும் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கடன்களுக்கு நாம் வட்டி குறைவாகக் கொடுக்கிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன். தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியிலிருந்து கடன் வாங்கினால் 'எவ்ரி தர் மன் த்ஸ்' நான் கடன் வாங்கி இருந்தேன். அதனால் அனுபவம் இருக்கிறது. 5 வருஷம் கழித்து 11 ஆயிரம் வாங்கியதற்கு 17 ஆயிரம் கட்டினேன். பிறகு அங்கேயிருந்து மாணேஜரைப் பார்த்து ஏன் அய்யா, 6 ஆயிரம் வட்டி போட்டீர்கள் என்று சண்டை போட்ட போது 3 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை வட்டியைக் கட்டிவிடவேண்டும், அப்படி வட்டியைக் கட்டாவிட்டால் வட்டியோடு அசலையும் சேர்த்து காம்பவுண்டிங் இண்டரஸ்ட் போட்டு வாங்குவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நம்முடைய வங்கியிலே அப்படி இல்லை. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து ஏழைகளுக்கு நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களின் இருபது அம்சத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியும்கூட ஏதோ அவர்கள் அப்பன் வீட்டுச் சொத்தைக் கொடுப்பதைப் போன்று ஏதோ அவர்கள் சொந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதைப் போன்று அவர்கள் கடன் மனுக்களை நிராகரிக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய முறையிலே நம்முடைய கூட்டுறவு வங்கிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் வட்டி கொஞ்சம் ஜாஸ்தி, அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுக் குறைத்துக் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்வார்களேயானால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதோடு மட்டுமல்ல இன்றைக்கு ஐப்தி நடவடிக்கைகள், இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகளாகிய நாமே மக்களுக்கு நல்லதில்லாமல் செய்துவிட்டோம். என்னையும் உள்ளிட்டு சொல்கிறேன், மற்றவர்கள் தவறாக நினைக்க வேண்டாம், வாங்கிய கடனை

1983 பிப்ரவரி 14] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கட்ட வேண்டாம் என்ற பிரச்சனையை சொல்கிறோம். நானும் அதிலே நிற்கிறேன். யார் கட்ட வேண்டாம்? 2 ஏக்கர், 5 ஏக்கருக்கு உள்ளிருப்பவர்கள், எந்த ஒரு வசதியும் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் கட்டாமல் இருக்கலாம். ஆனால், ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல், 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு, பினாமியாக லோன் போட்டுக்கொண்டு திரும்ப கட்டாமல் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

ஐபிதி பொறுத்தவரையில் என் தொகுதியில் நடந்த ஒரு விஷயத்தை கூற விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரு நபர் கடன் வாங்கி இருந்தார். கடன் வாங்கியவரும், கடன் கொடுத்தவரும், இரண்டு பேர்களும் கொந்தக்காரர்கள்தான். கடன் வாங்கியவருக்கு நிலம் இருக்கிறது, அவருக்கு திருப்பிக் கொடுக்கிற சக்தி இருக்கிறது. ஆனால் அவரிடத்தில் கடன் கொடுத்ததை திருப்பி கேட்கிறபோது அவர் என்ன சொன்னார் என்றால், உங்களுக்கு என்ன தெரியுமோ, அதை பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறி விட்டார். அதற்கு பிறகு டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக நடவடிக்கை எடுத்து, கோர்ட்டிற்கு போய், அங்கு ஒரு 12 ஆண்டு காலம் வழக்கு நடைபெற்று, பிறகு அந்த கடனை கட்ட வேண்டுமென்று நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது; அதன்பேரில் ஒரு ஏலத்தின் மூலமாக அந்த சொத்து பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையில் செய்தாலும் கூட, வேண்டிய வரா, வேண்டாதவரா என்று பார்க்காமல், வாங்கிய கடனை அல்லது ஏலத்தில் எடுத்த நிலத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்குமானால்—கிராமத்தில் இருக்கிற கஷ்டநிலைமைகள் எனக்கு தெரியுமாதலால் சொல்கிறேன்—அதற்கு முன்பாக எத்தனை ஏக்கர் யாருடைய சொத்துக்கள் ஐபிதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அது அத்தனையையும் திருப்பிக் கொடுத்தால் தான் கிராமத்தில் ஒரு சுபுகமான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே பிடிவாதம் பிடித்து கட்டக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள் கட்டாமல் இருப்பார்களானால் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஊழல், பினாமி மாற்றம் குறித்து; எனக்கு வசதி இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் சொசைட்டி தலைவராக இருந்தால் 10 பேர்கள் மீது நான் லோன் எடுத்துக் கொள்கிறேன். அதை திருப்பிக் கட்டாமல் இருக்கிறேன். அது அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்தால் உடனே, இந்த அம்மா பதவியில் இருக்கிறார்களே என்று விட்டுவிடக் கூடாது; உடனடியாக பேரலீஸிலே ரிப்போர்ட் கொடுத்து, அரெஸ்ட் பண்ணுகிற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த மாதிரியான தவறுகள் ஏற்படாமல்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1983 பிப்ரவரி 14]

இருக்கும். 65 என்குயரி போட்டு, 4 வருஷம், 5 வருஷம் என்று போய் 6 வருஷத்திற்குப் பிறகும் அங்கே ஒன்றுமில்லை என்ற நிலை உருவாகுமானால் மக்களிடத்தில் ஒரு மெத்தன போக்கு வந்துவிடும், என்பதை சுட்டிக்காட்டி, இவைகளுக்கு எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்ட விவாதத்தில் பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூட்டுறவுத் தேர்தல் நீண்ட நெடு நாட்களாக நடைபெறாமல் அதற்கு பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் தலைமையில் செலக்ட் கமிட்டி நடைபெற்று, அதற்கு பிறகு ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு, மேலும் இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, அதிலே ஆலோசனைகள் செய்யப்பட்டு மாண்புமிகு கூட்டுறவுச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே மிக நல்ல எண்ணத்தோடு செயல்பட்டிருப்பதை, அவருடைய இன்டென்ஷனை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

இப்போது நிறைவேற்றப்படுகிற இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் நீண்ட ஆராய்ச்சிகள் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும், கட்சிகண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடாது, மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த இந்த மாநிலம், நீண்ட நாட்களாக தேர்தல் நடைபெறாமல் இருந்த காரணத்தால் அதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, மற்ற மாநிலங்கள் இன்றைய தினம் மிக சிறப்பாக இருக்கிறபோது, இங்கே தேர்தல்கள் நடைபெறாமல் இருக்கிறது; குறிப்பாக அலுவலர்கள் கையில் நிர்வாகம் இருப்பதால் பாராட்டத்தக்க நிலையில் இல்லை என்பதால், பாராட்டக் கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும், முன்பு இருந்த கீர்த்தி மீண்டும் வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்வது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன். நீண்ட நெடுநாட்களாக அதிகார வர்க்கத்திடம் இது இருந்த காரணத்தினால், இப்போழுது இயற்றப்படுகிற சட்டத்தினால் அது அந்த அதிகார வர்க்கத்தினுடைய பிப்பிலேயிருந்து எங்கே நழுவி விடுமோ என்ற எண்ணம் அதிகார வர்க்கத்திலே இருக்கிற காரணத்தினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டமாதிரி, இந்தச் சட்ட விதிகளிலே, சகல அதிகாரங்களும் பதிவாளருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

நம்முடைய எண்ணங்கள், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களது இந்தக் கூட்டுறவு நல்லமுறையில் நடைபெற வேண்டுமென்ற எண்ணம், மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெரிவித்த இந்தக் கூட்டுறவு சிறப்பான முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்ற அந்த நோக்கம், இவைகளெல்லாம், அதிகார வர்க்கத்தினரிடம், பதிவாளரிடம், சகல அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், எங்கே மீண்டும் நல்ல முறையில் கூட்டுறவு இயங்காமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கிறது. அந்த அச்சத்தைத் தெரிவிப்பது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அரசியல்வாதிகளாகிய நாம் ஏதாவது ஓரிடத்திலே தவறு செய்துவிட்டால், அல்லது தவறு நிகழ்ந்துவிட்டால், அவர் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஏதாவது ஒரு சிறு தவறு செய்துவிட்டால், மாபெரும் கூச்சலாகி, பத்திரிகையிலே வெளியாகி, அவர் பெரிய ஊழலைச் செய்து விட்டார், இவர் பெரிய ஊழலைச் செய்துவிட்டார், நீங்கள் முன்பிருந்தபொழுது ஊழல் செய்யவில்லையா? நீங்கள் இப்பொழுது செய்யவில்லையா, என்று அரசியல்வாதிகள் பேசுகிறார்கள். ஆனால், இன்றையதினம் அதிகார வர்க்கத்திற்குக் குளிர்விட்டுப் போயிருக்கிறதே—அந்த வார்த்தையைச் சொல்வதற்காக நான் வருந்துகிறேன்.—நீண்ட காலமாக அதிகார வர்க்கத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்ட காரணத்தினாலே அவர்கள் ஊழல் செய்வதற்கு அதனைக் கெடுத்துவிடுவதற்கு, இன்னும் சொல்லப்போனால் எந்த அளவுக்கு வேண்டுமானாலும் காரியங்களைச் செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தை அதிகார வர்க்கத்திடம் நாம் ஏற்படுத்திவிட்டோம்.

நான் கூட்டுறவை விட்டு வேறு துறைக்கு போனாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் தேர்தல் நடத்தாத காரணத்தினால், ஊராட்சி ஒன்றியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு என். ஆர். இ. பி. வேலைகளை கிராம சேவைக்குள் செய்கிறார்கள். இன்றையதினம் பல ஒன்றியங்களிலே பல கிராம சேவக்குகள் இலட்சாதிபதிகளாகி விட்டார்கள். அரசியல்வாதி கான்ட்ராக்ட் எடுத்து செய்தால், பினாமி பெயரிலே கான்ட்ராக்ட் எடுத்து செய்தால் பிரமாதப்படுத்துகிறோம். ஆனால், இன்றையதினம் ஒன்றியங்களிலே இருக்கிற அதிகாரிகள்; கான்ட்ராக்ட் என்ற முறையிலே—அரசியல்வாதிகள் எடுக்கக்கூடாது, தங்களிடமே இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே, என்.ஆர்.இ.பி. வேலைகளை, கிராம சேவக்குகள் செய்து, பலர் இலட்சாதிபதிகளாகி இருக்கிறார்கள்.

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்] [1983 பிப்ரவரி 14]

அதே போல், கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கிற பல அலுவலர்கள், நான் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை, அந்த மாதிரி இருக்கிறார்கள். காரணம் நாம் அந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டோம், இன்னும் சொல்லப் போனால் பலர் இலட்சாதிபதிகளாகி விட்டார்கள். நம்முடைய திட்டத்தினால், தேர்தல் நடத்தாத காரணத்தினால், அந்த அதிகாரவர்க்கத்திடம், அந்தத் துறையை ஒப்படைத்த காரணத்தினால்: நீங்கள் தயவுசெய்து அந்த அதிகாரத்தைப் பரிசீலனை செய்தால்கூட மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். இன்றையதினம் பல இடங்களிலே, பதிவு அலுவலகங்களுக்கு, சப் ரிஜிஸ்திரார் அலுவலகங்களுக்குப் போய் பார்த்தால், அரசியல்வாதிகளைவிட, அதிகமாக அதிகாரிகள், பிளரயி பெயரிலே பல இலட்சக்கணக்கான சொத்துக்களை வாங்குவதை நாம் பார்க்க முடியும். அந்த அளவுக்கு நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். காரணம், கோடிக் கணக்கான முதல்கள், கூட்டுறவுத் துறையிலே, சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸ், மற்றும் மத்திய வங்கிகள் போன்றவைகளிலே புரள்கின்ற நிலையில், அவற்றின் பெற்றுப்புகளை அதிகாரவர்க்கத்திடம் விட்டுவிட்ட காரணத்தினால், அது காரவர்க்கம் ஒரு அப்பாய்ன்ட்மென்ட் வேண்டுமென்றால் ரூ.3,000 என்ற அளவிலே ரேட் பேசுகிற நிலைமையிருக்கிறது.

அதே போல், பர்ச்சேசிங், சென்ட்ரல் பர்ச்சேசிங் ; மிளகாய் போன்றவைகளை வாங்குவதிலே அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகள் செய்தால், அப்பொழுதே அம்பலமாகி விடும். ஆனால், அதிகாரவர்க்கம் அந்த அளவிலே கமிஷன் போன்றவைகள் வாங்கிக்கொண்டு மற்ற இலஞ்ச ஊழல்கள் போன்றவைகளை உருவாக்கி கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் மிகச் சிறப்பான முறையிலே வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குக் காரணம் நீண்ட நாட்களாக நாம் தேர்தலை நடத்தவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலைக்கு அதிகாரிகள் அந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

அது எப்படியிருப்பினும், கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்குத் தேர்தல் நடக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கம் நல்ல முறையில் ஈடேற வேண்டுமென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னம்மாள் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, அதிகாரவர்க்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிக அதிகாரங்களைக் குறைக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் தெரிவிக்கக்கூடும், பதிவாளரின் கருத்து முடி

1983 பிப்ரவரி 14]

[திரு. பாபு ஜினார்த்தனன்]

வானது அல்ல. அடுத்து, அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்யலாம் என்று கூறக்கூடும். ஆனால், நம்மை நாமே நம்பி, கூட்டுறவுத் துறையிலே பெரிய பயற்சியை ஏற்படுத்தக் கொண்டு உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையிலே அந்தக் கூட்டுறவை பயன்படுத்தும் முறையிலே ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறின்றி எல்லாவற்றிற்கும் அதிகாரிகளையே எதிர்நோக்கி நடக்க வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு நிர்வாகத்தில் வருபவர்கள் அதிகாரிகளைச் சரிக்கட்டுகின்ற அளவிற்கு வந்து விடுவார்கள்.

இலஞ்ச, லாவண்யம் என்று பார்ப்போமேயானால், ஒரு ப்ரமோஷன் ஆக வேண்டுமென்றாலும்கூட அதற்கு ஒரு ரேட் பேசுகின்ற அளவிற்கு அதிகார வர்க்கத்தின் நிலைமை இருக்கிறது. போஸ்ட்டிங்ஸ் ஆனாலும், டிரான்ஸ்பர் ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் இலஞ்ச லாவண்யம் நடக்கக் காரணம் இன்றைய தினம் ஜனநாயக அமைப்பு இல்லாததுதான். அவைகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி, முன்பு எந்த வகையிலே கூட்டுறவு அமைப்பு பாராட்டப்பட்டிருக்கையே அளவிலே சிறப்பாக நடைபெற்றதோ அதேஅளவிற்கு வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் தான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கத்தை நான் குறை சொல்லவில்லை. அவருடைய நோக்கம் புனிதமான நோக்கம்தான். ஆனால், அந்த நோக்கம் முழு அளவில் ஈடேற வேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிக அதிகாரங்களைக் குறைக்க வேண்டும். எனவே, பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் தொடரும்பொழுது அதிகார வர்க்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரங்களை நிச்சயமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லோரும் உறுப்பினர்களாக ஆக வேண்டுமென்ற அந்த நோக்கம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே இருக்கிறது. எல்லாப் பிரிவினரும் உறுப்பினராவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நலிந்த பிரிவினர், மகளிர் பிரிவினர், ஆதி திராவிட பிரிவினர் ஆகிய இவர்களுக்கெல்லாம் நாம் வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நோக்கம் புனிதமானதுதான். இதில், நலிந்த பிரிவினர் என்னும்போது அவர்களுக்கு என்ன வரைமுறை என்பதை அந்த துணை கிளாஸ்களிலே நிர்ணயித்தே தீர வேண்டும். நலிந்த பிரிவினர் என்பதற்கு என்ன குவாலிபிகேஷன் என்று நிர்ணயித்து, இதுதான் நலிந்த பிரிவினர் என்று வரைகோடு ஏற்படுத்த வேண்டும். மகளிர் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில் கூட, இத்தனை பேர்கள் சேர வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய கணவன்மார்களே உறுப்பினர் கட்டணத்தைக் கட்டி விடுவார்கள். ஆனால், இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் அரிசன பிரிவினரை நியமிக்கும்பொழுது அந்தக் கட்டணத்தை அரசே கூட கட்டிவிட்டால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்] [1983 பிப்ரவரி 14]

தேர்தலில் உறுப்பினர்களெல்லாம் நிர்வாகஸ்தர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அந்த நிர்வாகஸ்தர்கள் சேர்ந்து தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் நலிந்த பிரிவினரோ, அரிசன மக்களோ, மகளிரோ வரவில்லை என்றால் அவர்களை கோவாப்ட் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லும் பொழுது, அவ்வாறு செய்யும் அதிகாரத்தைத் தயவுசெய்து பதிவாளருக்கு—நான் பதிவாளர் என்று சொல்லும்பொழுது அது பதிவாளர் அல்லது துணைப் பதிவாளர் என்ற முறையில் அதிகார வர்க்கத்திற்கு—நீங்கள் கொடுத்து விட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகக் குழுவிற்கு மகளிர் பிரிவினரோ அல்லது அரிசனப் பிரிவினரோ, நலிந்த பிரிவினரோ தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றால் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் அதிகாரத்தை அந்த நிர்வாகக் குழுவிற்கே அளிக்க வேண்டும். அவர்களை நியமனம் செய்யும் அதிகாரத்தைத் தயவு செய்து நீங்கள் அதிகார வர்க்கத்திற்கு விட்டு விட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தயவு செய்து என்று நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், கூட்டுறவுச் சட்டம் என்பது நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு நாட்டிற்குப் பயன்பட வேண்டிய சட்டமாகும். சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்கின்ற அடிப்படையில் கூட்டுறவு அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பை நாட்டிலே சிறப்பாக வாழவைக்க வேண்டுமென்பதற்காக இப்பொழுதே நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஏதோவொரு அரசியல் நோக்கத்தோடு கொண்டுவரக் கூடாது. அரசியல் நோக்கம் அமைச்சருக்குக் கிடையாது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், ஏதோ ஒரு வகையிலே அதிலே அரசியல் புகுந்துவிட்டால் நிச்சயமாக அது நாட்டுக்கு நன்மையைத் தராது. கூட்டுறவு அமைப்பு மக்களுக்குப் பயன் தர வேண்டுமென்ற அந்த நோக்கமும் ஈடேறாது.

ஆகவே, உறுப்பினர்கள், இயக்குநர்களைத் தெரிந்தெடுக்கின்ற நேரத்திலே அந்த இயக்குநர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சட்டவடிவிலே இருக்கிறது. இப்படி இயக்குநர்களே தேர்ந்தெடுக்கின்ற இந்த நிலைமை இல்லாமல் உறுப்பினர்களே தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்கினால்தான் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தால், “வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்” என்றும் அல்லது அவர் மற்றவர்களை விட செலவு செய்து தலைவராக வந்துவிட்டார் என்று அமைச்சரோ மற்றவர்களோ கருத்து தெரிவிக்கலாம். ஒரு ஜனநாயக அமைப்பிலே அப்படித் தேர்ந்தெடுத்தவர் சரியாக இல்லை என்று சொன்னால் நிர்வாகக் குழு

1983 பிப்ரவரி 14]

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இயக்குநர்கள் சேர்ந்து, வேறொரு தலைவரைக் கொண்டு வந்துவிடலாம். ஆகவே, இன்னும் சிறப்பான முறையிலே நாம் தேர்ந்தெடுக்கின்ற அந்த நிலைமையை இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் தலைவர் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் கொண்டுவந்திருக்கின்ற நிலைமையை ஆரம்பத்திலேயே தெரிவித்தேன். ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட், அதாவது சட்ட முன்வடிவு உருவாகின்ற நேரத்திலேயே, அதற்கு முன்னதாக 6 ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து தலைவராக வந்தால், மீண்டும் அவர் தலைவராக நிற்கக்கூடாது என்று இருப்பது சரியல்ல; மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒருவர் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வரலாம், ஒருவர் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் நரடானுமன்ற உறுப்பினராக வரலாம். ஒருவர் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும், எந்த அமைச்சரவையிலும் அமைச்சராக வரலாம். கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டால், அப்படி எல்லாம் இருக்கின்ற போது, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே மட்டும் 6 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தலைவராக இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அது ஜன்நாயக மர்புக்கு உரித்தானதன்று. பொதுவாக ஊரிலே சொல்லு வார்கள், காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஊரிலே 4 பேர்கள் வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். யார் அந்த 4 பேர்கள். எதற்காக 4 பேர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் சொல்வார்கள், 4 பேர் ஏதாவது சொல்வார்கள், 4 பேர் மெச்சக் கூடிய காரியத்தைச் செய்வவும் என்றெல்லாம் சொல்வதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த 4 பேர்கள் நல்லவர்கள், வல்லவர்கள், நர்ணயமானவர்கள், விவகாரமானவர்கள். நமது உறுப்பினர், தாமரைகளியைப் போன்று விவரம் தெரிந்தவர்கள். அவர் யாரைப்பார்த்தாலும் விவரமானவர் என்று சொல்வது வழக்கம் அவ்வளவு நல்ல முறையில் அன்போடு பழகுவவர். எனவே, இந்த 4 பேர்களும் ஊருக்கு நல்லது செய்வார்கள் என்ற நிலை, அப்படி சிறப்பான காரியத்தைச் செய்யக்கூடியவர்களை, அந்தத் தலைவர்களை நீங்கள் கொண்டுவந்துள்ள சட்டத்தின் மூலம் தொடர்ந்து 6 ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிற்க முடியாமல் செய்து இருக்கிறீர்கள்.

மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அரசின மக்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும், மகளிருக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும், நலிந்த பிரிவினருக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்பதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லை. ஆனால், அவர்கள் கூட்டுறவை முறையாகப் பயின்று கற்றுக்கொண்டு அந்தப் பொறுப்புக்கு வர வேண்டும். எடுத்த எடுப்பிலேயே அவர்களை இந்த பொறுப்பிலே வைத்தால் கூட்டுறவு பாதிக்கப்பட்டுவிடுமே என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேனே தவிர, மற்றபடி, நலிந்த பிரிவினர், அரசின மக்கள் போன்றவர்களுக்கு வாய்ப்பளிப்பதிலே ஆட்சேபமே இல்லை.

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்] [1983 பிப்ரவரி 14]

கூட்டுறவு நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்திலே, கோர்ட்டுக்குச் சென்று எங்களுக்கு உரிமையில்லையா, ஆகவே, தலைவர் தேர்தலுக்கு நாங்கள் நிற்கக் கூடாதா என்று கோர்ட்டுக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். கூட்டுறவு நல்லமுறையிலே நடைபெற வேண்டும் என்ற கருத்துள்ள அமைச்சர் அவர்கள் இதை மீண்டும் ஆலோசனை செய்து, சட்ட முன் வடிவு ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து 6 வருடம்—வேண்டுகமானால் 3 வருடம்—6 வருடம் என்று அமல்படுத்துங்கள்—அந்த நாளிலிருந்த இதை சட்டமாக ஆக்கினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

அப்படி அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, இந்தச் சட்டம் வந்த நாளிலே இருந்து என்று சொன்னாலும்கூட அது பொருத்தமாக இருக்கும். இது எதைப்போல இருக்கிறது என்றால் ஓடையிலே ஆடு ஒன்று தண்ணீர் குடிக்கின்ற நேரத்திலே ஓநாய் ஒன்று நீ தண்ணீரைக் கலக்கிவிட்டாய் அதனாலே நான் தண்ணீர் குடிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லி, அதை, அந்த ஆட்டை கொல்கிற மாதிரி, இருக்கிறது. ஏற்கெனவே, நீங்கள் 6 வருஷம் இருந்தீர்கள், ஆகவே, சட்டப்படி நீங்கள் தேர்தலிலே நிற்க முடியாது என்ற அந்த நிலைமையை உருவாக்குவது என்பது இந்த ஜனநாயக தத்துவத்திற்கு சரியாகாது. மக்கள் அனைவருக்கும் தேர்தலிலே நிற்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற அளவிலே நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்து எல்லோரும் தேர்தலிலே நின்று தலைவராக வரக்கூடிய அளவிற்கு நல்ல முறையிலே எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும், அந்தத் தலைவர்களுக்கும் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, பல சங்கங்களிலே கௌரவமான நிலையிலே அந்தத் தலைவர்கள் பணியைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் தலைவர்களுக்கு எந்த உதியமும் கிடையாது. கௌரவமான உத்தியோகம்தான். இதற்கு ஒரு காலத்திலே, 1966 வரையிலே கௌரவமான பணி செய்த அந்தத் தலைவர்களுக்கு ஹானரோரியம் கொடுத்திருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி மறைகின்ற நேரத்திலே, அதற்குப்பிறகு, அந்த ஹானரோரியம் கொடுப்பது நின்றுட்டது. கௌரவமான அந்தப் பணியைச் செய்கின்ற அந்த உத்தமமான தலைவர்களுக்கு பல வாழ்க்கைச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பொறுப்பான பதவியிலே இருக்கின்ற காரணத்தாலே வருகின்ற அவர்களை, வரவேற்க காசைக் கொடுப்பது, மற்ற விவகாரங்களை எல்லாம் செய்வது என்பது அந்தத் தலைவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அந்த ஹானரோரியத்தைக் கூட்டுவதிலே, அப்படிக் கூட்டிக்கொடுப்பதற்கு நீங்கள் அவசியம் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

அதற்கு அடுத்து இங்கே லாபப் பங்கீட்டில் கொடுக்கப்பட இருக்கின்ற அந்த ஊதியத்தில் 14 சதவீதம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதை 15 சதவீதமாக—இதிலே 1 சதவீதம் என்ன கெட்டுவிடப்போகிறது—15 சதவீதமாக லாபப் பங்கீட்டிலே நீங்கள் உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்குப் பிறகு, அதிக அளவிலே இலாபம் வந்தால் மேல் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். அந்த இலாபத்திலே அதிகமாக வந்தால், பர்சென்ட்டேஜ் அதிகமாக கொடுப்பதற்கு, அந்த டிவிடென்ட் கொடுப்பதற்கு, 14 சதவீதம் என்பதை 15 சதவீதமாக கொடுப்பதற்கு அந்த நிர்வாகக் குழு நினைத்தால், அரசு அதற்குக்கூட மேல் அதிகாரிகள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியான செயலாக இருக்காது. ஆகவே, நிர்வாகக் குழு கூடியே அதிக டிவிடென்ட் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த போனஸாக 20 சதவீதம் நீங்கள் அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள். நல்ல முறையிலே இலாபம் வந்தால் அதை இன்கம்டாக்ஸ் கட்டுவதற்கு பதிலாக, வங்கிகளிலே கட்ட முடியாது, இன்கம்டாக்ஸ் வராத இடங்களிலே எல்லாம் 20 சதவீதத்தை 30 சதவீதமாக ஆக்குவதற்கு நீங்கள் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப்பிறகு, இந்தக் கூட்டுறவு ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சி நிதி 3 சதவீதமாக போட்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக தமிழ்நாட்டில் உள்ள யூனியன்கள் எல்லாம் அதை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு பக்கத்திலேதான் கூவம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே சரியான வளர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த 3 சதவீதத்தை அவசியம் இல்லாத—பல இலட்சக்கணக்கான முதல் இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பாழ்பட்டு இருக்கின்றது, அந்தச் சங்கங்களிலிருந்து அவர்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு கூட்டுறவுப் பத்திரிகை நடத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டுறவுப் பத்திரிகையில் என்ன வருகிறது என்று சொன்னால், அம்மாமிகதைகள்தான் வருகிறதே ஒழிய, அடிப்படையாகக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்கு என்ன வருகிறது என்று விச்சயமாக சொல்ல முடியவில்லை என்பதை நான் இந்தநேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். கூட்டுறவுப் பத்திரிகை ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்று தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்று என்று ஒரே இடத்திலே ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு பத்திரிகை என்று இல்லாமல் அந்தக் கூட்டுறவு வளர்ச்சி நிதியிலே இப்போது என்ன நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்றால் இங்கே படங்களைக் காட்டுவது போன்ற ஒரு காரியத்தை கூட்டுறவு சங்கங்களிலே நடத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் பத்திரிகை நடத்துகிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இல்லாமல், ஒரு குழு போட்டு, இப்படி பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் நிதியாக இருக்கிறதே இதை என்னென்ன

[திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்] [1983 பிப்ரவரி 14]

காரியங்களுக்குச் செலவிடவேண்டுமென்று ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த 3 சதவீதம் என்பதை தயவு செய்து 2 சதவீதம் என்று மாற்றும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்திலே ஒரு டெலிபோன் செய்தால் தவறு. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உள்ள வாகனங்களை அந்தத் தலைவர் எடுத்தால் தவறு. 10 ரூபாய் அளவிற்கு அவர் டெலிபோன் செய்து இருந்தாலும் அதற்காக வழக்கு. பொதுப்பணியில் கவுரமாக பணியாற்றுகின்ற நேரத்தில் இதையெல்லாம் குறையாக எடுத்துக் கொண்டு தவறு என்று சொல்லுகிறபோது, பேரவைக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பத்திரிகைகள் மூலம் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க ரூபாய் 2,000, ரூபாய் 3,000 என்ற அளவில் செலவழிக்கிறார்கள். இது தேவையில்லாத ஒரு செலவு. பேரவைக் கூட்டம் நடைபெற இருக்கிறது என்று சொன்னால் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கடிதம் அனுப்பிவிடலாம். இப்படி கடிதம் அனுப்பவேண்டியது ஸ்டிரிக்டாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டால், செலவு மிச்சமாகும். மேலும், ஒரு அர்ப்பன் வங்கியில் இலாபம் அதிகம் வந்துவிட்டது என்று சொன்னால், அதை பத்திரிகையில் விளம்பரம் கொடுக்கிறார்கள். அது குறித்தும் உறுப்பினர்களுக்கு கடிதம் மூலம் தகவல் கொடுத்தால் போதும். ஆகவே, இந்த முறையில் அந்தச் செலவைக் குறைக்கலாம். ஆகவே, பத்திரிகையில் விளம்பரமாகப் போட்டு பணத்தை வீணடிக்க வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புதிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்துகின்ற நேரத்தில் ஓர் ஆண்டுக்காலம் அல்லது இரண்டாண்டுக் காலம் அதை அதிகாரிகளின் நிர்வாகத்தில் வைத்துவிட்டு, அது முடிந்த 6 மாத காலத்திற்குள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழு மூலம் அதை நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்க நிர்வாகக் குழுவும் மாதாமாதம் கூட்டவேண்டும் என்பதை நாம் ஒரு கொள்கை ரீதியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்பதை விட மாதாமாதம் கூட்ட வேண்டும் என்று நிலைமை இருந்து, கூடிப்பேசினால் பல விவரங்கள் தெளிவாகும். ஆகவே, மாதாமாதம் அந்தச் சங்க நிர்வாகக்குழு கூட வேண்டும். சர்க்குலேஷன் முறையில் முடிவுகள் எடுக்கக் கூடாது. அவசியமானால் மாதம் இரண்டு முறை கூட கூடலாம். மாதம் இரண்டு முறை கூட்டுவதால் அதிகமான செலவு எதுவும் ஆகிவிடப் போவது இல்லை. ஒரு உறுப்பினருக்கு 5 ரூபாய் பாட்டா கொடுப்பதால் என்ன அதிக செலவாகிவிடும்? ஆகவே, சர்க்குலேஷன் முறையில் முடிவுகள் எடுப்பது நீக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 14] [திரு. பாபு ஜனார்த்தனன்]

கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பொறுத்த வரையில், அரசு பல நல்ல முன்னேற்றங்களை இன்றையதினம் செய்து இருக்கிறது. இருப்பினும் அவர்கள் ரிசர்வ் வங்கி தலையீடு இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் அளிக்கின்ற டைரக்டிவ் படி நடக்க வேண்டியிருப்பதால் சரிவர மக்களுக்கு உதவி செய்ய முடியவில்லை. ரிசர்வ் வங்கி பணம் கொடுத்து இருக்கலாம். அதற்காக அவர்கள் சொல்கிற முறைப்படி நடக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் பின்னர் அந்த நிர்வாகிகள் இருப்பது அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும்.

விதி 29-லே உறுப்பினர்களின் பங்குப் பணம் திரும்பப் பெறுவதற்கு சில நிபந்தனைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். ஒருவர் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தால், அவர் அந்தப் பங்குத் தொகையை 3 ஆண்டுக் காலம் கழித்துத்தான் திரும்பப் பெற முடியும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு சங்கத்தில் உள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களும் ஒரே நாளில் பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் போவது இல்லை. அந்த ஊரில் உள்ள ஒரு உறுப்பினர் ஏதோ வாழ்க்கையில் நலிந்து போய், அந்த ஊரை விட்டே போக வேண்டும் என்று நினைத்தால், கோவிந்தசாமி என்ற உறுப்பினர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம்—அவர் வாழ்க்கையில் நொடிந்துபோய், அந்த ஊரை விட்டு வெளியேறுகின்ற நேரத்தில்—இந்தச் சங்கத்தில் உள்ள பங்குத் தொகையைத் திரும்பக் கேட்டால், அதை உடனடியாகத் தருகின்ற முறையில் விதிகள் திருத்தியமைக்க வேண்டும். அதற்குச் சட்டம் தடையாக இருக்கக் கூடாது. அந்த ஊரை விட்டே வெளியேறுகின்றவர் அல்லது வேறு காரணத்தால் சங்க உறுப்பினர் பதவியை ராசினாமா செய்து விட்டு, பங்குத் தொகை கேட்பவர் இரண்டாண்டு காலம் காத்திருந்து தான் அந்தப் பங்குப் பணத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்பது சரியல்ல. அதற்கான அதிகாரத்தை நிர்வாகக் குழுவிற்கு விடவேண்டும். அவர்கள் தான் அந்த உறுப்பினரின் நிலையை உணர்ந்து முடிவுகளை எடுக்க முடியும். ஆகவே, சட்டத்திலே இதற்கான தடை வைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 15-2-1983-ம் தேதி காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-09 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.